III.—SITTINGS OF THE HOUSE.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, in view of the fact that hon. Members of this House will have to attend the functions in connection with the President's visit to the City, may I suggest that to-day we sit till 1-30 and there need be no sitting in the afternoon? Except for the non-official day, I suggest that sittings may be in the morning between 8-30 and 1-30 and no sitting in the afternoon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : To-day we may sit till 1 o'clock. There need be no afternoon sitting. On the 16th also we may sit from 9 a.m. to 1 p.m. On Saturday we will sit from 9 to 1 for transacting official business. If necessary, we may sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. and allot two hours for non-official business.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Timings for the last day's sitting, we shall reserve for decision later on.

MR. SPEAKER : It is agreed that to-day we sit till 1 o'clock and hereafter from 9 a.m. to 1 p.m.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 39 OF 1955).

10-30 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, I beg to move—

"That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

In doing so, I wish to point out that the Bill seeks to rectify certain defects observed in the working of the Madras General Sales Tax Act and also to adopt certain provisions from the Sales Tax enactments of other States which are likely to be helpful. The Select Committee, after hearing representations from various Chambers of Commerce, Merchants' Associations and individuals, has subjected the Bill to a careful scrutiny and has made certain changes in them. The most important among the changes are the following :—

(1) Not to give retrospective effect to clause 3 and not to reduce the turnover limit for the higher rate of tax from Rs. 25,000 to Rs. 20,000 as originally proposed in that clause but to make also places where drink alone is sold, liable to the higher rate of tax.

(2) Not to enhance the rate of tax on bullion and specie from ¼ per cent to ½ per cent as originally proposed in clause 4.

(3) Amendment to clause 6 retaining the existing second proviso under section 8 of the main Act, allowing commission agents to make certain deductions for insurance, transport, etc.

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

(4) The amendment to section 10 of the main Act has been modified so that any amount due to the Government may be only a charge and not a *first* charge on the properties of the defaulter and also providing that the amount due shall on application to any Magistrate, be recoverable by such Magistrate as if it were a fine imposed by him. The proposed section 10 also provides that any stay order granted by an appellate authority should have the effect of staying the collection proceedings under that section.

(5) Providing, in new section 10-A, on the analogy of the Income Tax Act, that, if a person objected that no amount was due by him to the assessee, no proceeding should be instituted against him.

(6) Omission of the provisos, proposed to be inserted in sections 11, 12 and 12-A, stating that the appellate authority shall not grant a larger concession than payment of tax in instalments when only personal security is offered.

(7) Dropping of the proposal to substitute a new section, for section 14 conferring powers on the Commercial Taxes Department officials to seize accounts, etc., of the dealers and to stop goods vehicles for examining their contents.

(8) Reduction to Rs. 200 of the maximum amount of fine leviable in respect of some of the offences referred to in the new section proposed to be substituted for section 15.

(9) Addition of a provision in section 19 that all rules and notifications under the Act shall be placed on the table of both the Houses of Legislature.

Subsequent to the final decision on the various amendments proposed to the various clauses, the department have examined the various provisions and they have made certain suggestions. In regard to the substitution of a new proviso proposed in clause 3 of the Bill, for the proviso to section 3 (1) of the Sales Tax Act, I may mention here that it will remove a defect, pointed out by the High Court in a recent case, that the existing proviso violates the guarantee of equal protection of laws under Article 14 of the Constitution, inasmuch as it makes an arbitrary distinction between dealers in articles of food and drink sold in hotels, boarding houses and restaurants and the dealers in the same articles in other places. In view of this decision, it has become necessary to give retrospective effect to the new proviso, as otherwise Government may have to refund the difference between the tax at the higher rate of 4¾ pies in the rupee collected so far under the existing proviso and the tax at three pies which only will be admissible if the proviso is not validated with retrospective effect. Official amendments for this purpose will be moved by me when the Bill is discussed clause by clause.

[Sri C. Subramaniam] [14th August 1956

In clause 2 (iii) (*b*) of the Bill, it is proposed to omit Explanation (2) to section 2 (*h*) of the Sales Tax Act and to insert in its place another explanation. The omission of Explanation (2) to section 2 (*h*) was proposed, as it was considered that the proposition found therein was in conflict with certain decisions of the Supreme Court. But, it is since found that the Supreme Court decisions have not settled anything finally or clearly and that they are not, in any case, against the proposition contained in the Explanation. It is therefore considered that the explanation can remain and that the new explanation proposed may be inserted as Explanation (3) to section 2 (*h*). An official amendment for this purpose will also be moved when we take the clauses for consideration.

Hon. Members are aware that the Select Committee has thoroughly scrutinized this Bill, particularly with reference to the additional powers which the department wanted to have in respect of search, seizing of accounts and stopping of goods vehicles. There were strong representations against these particular provisions and the Select Committee came to the conclusion that they could be dropped particularly when the entire sales-tax administration with reference to the effective imposition of the tax and stopping evasion was proposed to be reviewed. There is under consideration a proposal to appoint an All-India Committee to go into all these matters and make recommendations to the State Governments for taking up effective action. In view of this, the Select Committee thought that it would not be proper even before such a thorough examination to include provisions which would give greater powers to the departmental officers for seizing of accounts, stopping of goods vehicles and so on. That is why provisions relating to these have been removed. All these provisions against which there were objections by the commercial and business communities have been removed now. So, we are now having only such provisions which are absolutely necessary to get over the difficulties created in the working of the Act and the defects pointed out in certain judicial pronouncements. Thus, this becomes almost a formal amending Bill which is not of a controversial nature. Therefore, I hope that this House will give its wholehearted support to this amending Bill. It is under the consideration of the Government to see that this sales-tax administration is overhauled in such a way that there is no harassment, unnecessary harassment of persons who have got to pay this tax. I do realise, as far as the commercial community is concerned, where the objection lies. They say that they have been put to all kinds of harassment. The Government will always take steps to see that this harassment is stopped. But, in certain cases, what is even a legitimate action by an official is represented to be harassment, particularly by those who are the offending parties. In all such cases, I am sure the sympathy of this House and also the support of the Government should be in favour of the officials who have been acting according to law. There should not be any misplaced sympathy for those who evade the law. Those who evade law must

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

be dealt with according to the provisions of the law. In this respect, our sympathy should be with the officials. This would give satisfaction particularly to those who collect this tax and pass it on to the Government.

It is not in the interest of the Government itself to leave any discontent in the business community or the trading community. Only from that point of view, I urged this aspect of the matter before the National Development Council that an All-India body should go into it and scrutinize the various provisions of the Act and also the working and the administration of the Act. Because if we appoint our own officials they go in the same old groove and they are unable to find out or appreciate the defects and the various difficulties arising in the administration of the Act. That is why a scrutinq by an independent All-India authority, perhaps with the assistance of a foreign expert also, will be helpful in reorganizing this administration in such a way as to see that there will be an effective stoppage of all evasions and, at the same time, there will not be unnecessary harassment also. But as far as this Bill is concerned, this is only taking into account the various defects pointed out in the various judicial pronouncements and also certain obvious defects pointed out by the department. Therefore, I hope hon. Members, while making their speeches, will refer only to the various aspects of the matter mentioned in the provisions of the Bill. If necessary they may point out other aspects also which we may have to consider. But as far as the provisions in the Bill as submitted by the Select Committee are concerned, I respectfully submit that they are to a certain extent unexceptionable and if any amendments are put forward, certainly I am prepared to consider them on their merits. 10-40 a.m.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

The subject is now open for discussion.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! இந்த விற்பனை வரியின் 3-வது திருத்த மசோதா, ஏற்கனவே இந்த சபைக்குமுன் வந்து, இது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகிற நேரத்தில், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள், அன்றைக்கு இந்த 3-வது திருத்த மசோதாவில் இருந்த முக்யமான ஷரத்துக்களில் இருக்கக் கூடிய, பல கெடுதலான அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தச் சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள் என்பது மட்டும் அல்லாமல், வெளியில் இருக்கக் கூடிய வியாபார ஸ்தாபனங்களும், அந்த வியாபார ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த பல பிரமுகர்களும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, இந்தப் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு முன்னால் அவர்கள் சாட்சியங்கள் கொடுத்து, பொறுக்குக் கமிட்டியில், நம்முடைய சபையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களோடு, இந்தக் கமிட்டியில் உட்கார்ந்து, நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, மசோதா எந்த நிலையில் இந்த சபைக்கு வந்ததோ அந்த மாதிரி அல்லாது, செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போயித் திரும்பவும் விவாதத்துக்கு வருகிற நேரத்தில், பல முக்கியமான,

[Sri K. T. Raju] [14th August 1956

மோசமான அம்சங்கள், ஷரத்துக்கள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்த்து, நாங்கள் உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். காரணம், இந்தச் சபையில், இந்தத் திருத்த மசோதா வந்த நேரத்தில், பல விஷயங்களை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டினோம். வியாபாரிகள் சமூகத்தைச் சார்ந்த பல முக்யமான ஸ்தாபனங்களும், நபர்களும், இதில் இருக்கக் கூடிய இவ்வளவு மோசமான ஷரத்துக்கள் அப்போதே சட்டமாக நிறை வேற்றப்பட்டால், எப்படி இந்த வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏற் கனவே விற்பனைவரி அதிகாரிகளும், அந்த டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்த வர்களும் பலவிதமான கஷ்டங்களும் தொல்லைகளும் கொடுத்துக் கொண் டிருந்த நேரத்தில், இன்னும் புதிய கஷ்டங்களைக் எப்படி அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். முக்கியமாக, இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில், இந்த உண்மையை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ததை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். நீலகிரியில் இந்தக் கேடு, குறைகள் நீங்கியது, உதக மண்டலத்தில் இருக்கும்படியான குளிர்ச்சியான சூழ்நிலை காரணமாய் இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படியோ, இந்த செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள், இதில் நல்ல கவனம் செலுத்தி யிருக்கிறார்கள். இதிலே, அரசாங்கம், மற்ற மசோதாக்களின் ஷரத்துக் களில் தகராறு வருகிற நேரத்தில் விட்டுக் கொடுக்காமல் போராடுகிற மாதிரி அல்லாது, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் இருக்கிற தவறான, அல்லது வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும்படியான, அந்த ஷரத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து விடவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் கூறிய யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு, இன்றைய தினம் இந்த மசோதா நல்ல முறையில் வந்திருப்பதைக்கண்டு, உண்மையில் நாங்கள் வரவேற் கிறோம்.

இதே நேரத்தில், ஒரு விஷயத்தை நான் இந்த அரசாங்கத் துக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே, வியாபாரி களுக்கு எப்படி இந்த விற்பனைவரி இலாகா அதிகாரிகள் பலவிதமான கஷ்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எப்படி அவர்களை மரியாதைக் குறை வாக நடத்தினார்கள் என்று பல குற்றச் சாட்டுக்களை வியாபாரிகள் கூறி வந்தது உண்மை என்பதை மறுக்கமுடியாது. இன்றைய தினம், அரசாங் கமானது இந்த வியாபாரிகளின் யோசனைகளையும், அனுபவங்களையும் மதிக்கும்படி அடிக்கடி சபையில், இந்த தரப்பில் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் தரப்பிலும் கூட, அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தால், இந்த வியாபார் சமூகத்தைச் சேந்தவர்கள், பொது மக்களிடமிருந்து விற்பனை விரியை வசூலிக்கும், சம்பள மில்லாத கலெக்டர்களாக இருக்கி றார்களே, உண்மையில் அவர்களுக்கு நாம் கஷ்டத்தைத் கொடுக்கின் றோமே, அந்தக் கஷ்டங்களைப் பரிசீலித்துப் போக்கவேண்டும் என்று நாம் எடுத்துக் காட்டியதற்குப் பிறகு, ஓரளவு சர்க்கார் இதற்குக் கவனம் செலுத்தியதாகச் சொல்லலாமே தவிர, பூரணமாக, இந்த வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி இலாக்கா மூலம் கொடுக்கின்ற சகல கஷ்டங்களும் தீர்ந்து விட்டது, இனி அவர்கள் அதிகாரிகளால் கொடுமைப்படுத்தப்பட மாட் டார்கள், எவ்வித தொந்திரவும் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று இன்னும் அந்த அளவுக்கு எனக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. ஆயினும், இது கஷ்டங்களைத் தீர்க்கும் படியான அளவில் கால்வைத்திருக்கிறார்கள், இது மேலும் முன்னேறவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து.

சாட்சியம் சொன்ன வியாபாரிகள் 3-வது திருத்த மசோதாவில் இருக்கக் கூடிய மோசமான ஷரத்துக்களை பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. பொது வான சில அம்சங்களையும் குறைகளையும் இந்த பொருக்குக் கமிட்டியின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, மொத்த விற்பனைக்கான தொகையைப் பற்றி ஒரு விவாதம் நடந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே, நமது சபையில் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். Turnover மீது வரி போடப்படும் தொகை, ரூ. 10,000 என்று போடப்பட்ட உத்தரவு, ஏற்கனவே, யுத்தத்துக்கு முன்பு இருந்த

14th August 1956] [Sri K. T. Raju]

விலைவாசியை அனுசரித்து, அந்த தொகையை நிர்ணயித்திருக்கலாம். அப்போது அந்த விற்பனை வரி சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இன்றைக்கு விலைவாசி உயர்வு பல மடங்கு உயர்ந்து விட்ட காரணத்தால், இன்றைய தினம், அந்த விற்பனை வரித் தொகையை, வருஷத்தில இதே தொகை என்று நிர்ணயித்து இருப்பது நியாயமல்ல, நடை முறைக்கும் ஏற்றதல்ல, ரூ. 10,000 என்று இருப்பதை, குறைந்தது ரூ. 30,000 என்று இருந்தால் தான், சாதாரண சிறு வியாபாரிகள் வரிவசூலித்து கணக்கில் வைக்க முடியும். வியாபாரிகள் என்றால், பல லட்சக் கணக்கில் வியாபாரம் செய்வோர் மட்டும் வியாபாரிகள் அல்ல. சாதாரணமாக, ரூ. 5,000, 10,000 என்று போட்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் கூட, வருஷத்தில் 30,000 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்ய முடியும். ஆகையினால், அப்படிப்பட்ட சின்ன வியாபாரிகள் இப்போது, 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று விற்பனை செய்யக்கூடிய வியாபாரிகள், தாங்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களா ? அவர்களுக்கு அதற்கான வசதியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பொருக்குக் கமிட்டியில், இந்த Bill வந்தபோது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார், "இந்தக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் சொம்ப அவசியம், அந்தப் பழக்கம் உன்னதமானது" என்று சொல்லியிருக்கிறார். வாஸ்தவம். ஆனால், இன்றைக்கு, இந்த வியாபாரத்துறையில் சம்மந்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய சின்ன வியாபாரிகள், அவர்களுடைய எண்ணிக்கை தான், இந்த ராஜியத்தில் அதிகமானது. ஆகவே, இந்த turnover, ரூ. 10 ஆயிரம் என்னும் தொகை உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சாதகமானது அல்ல, ஆகவே, குறைந்தது ரூ. 30 ஆயிரம் என்று விற்பனைத் தொகை இருக்கவேண்டும் என்று, நாம் நம்முடைய சபையில், திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால், உண்மையிலேயே, இந்தச் சின்ன வியாபாரிகளுக்கு நாம் பெருத்த அளவில், உதவி செய்பவர்களாக ஆவோம். ஆகையினால், இந்த மசோதாவுக்கு அது சம்மந்தமில்லை என்று இருந்தாலும் கூட, இந்தப் புது திட்டத்திலாவது செய்யும்படி, நான் சர்க்காருடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் நாம் மேலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இன்றைய தினம், அகில இந்திய ரீதியில் விற்பனை வரி சம்மந்தமாக, பல தனிப்பட்ட கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும் நடைமுறையில் ஏற்படக் கூடிய தவறுகளையும் திருத்துவதற்கான முயற்சி செய்யப்படுவது கண்டு உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனால் வியாபாரிகளின் தொல்லைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையை இன்னும் பல விஷயங்களை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது அல்ல. ஹோட்டல் முதலாளிகள் விஷயத்தில் பொருக்குக் கமிட்டியில் வியாபாரிகள் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க, ஏற்கனவே எவ்வளவு இருந்ததோ அதே 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வரி விதிப்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மாதிரி, தங்கம், பவுன் இவைகளின் விற்பனை வரி 4 அணாவாக இருந்தது, 8 அணா ஆக்க வேண்டு என்று திருத்த மசோதாவில் இருந்தது. ஆனால் அதே 4 அணா நிலைமைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் எந்த அளவுக்கு இந்த வியாபார சமூகத்தார் உண்மையில் அவர்கள் தங்கள் கஷ்டங்களையெல்லாம் பொருக்குக் கமிட்டியில் சாட்சியம் சொல்லுயிருக்கிறார்களோ, இந்த மசோதாவுக்குச் சமபந்தம் இல்லாதிருந்தாலும் கூட, அந்த விஷயங்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் பரிசீலனை செய்து அதற்கான பரிகாரங்களைத் தேட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக முடிவாக எப்போது இந்தக் கஷ்டங்கள் தீரும் என்றால், இந்த வியாபாரிகள் எடுத்துச் சொன்ன குறைகள் போகும்மென்றால், எப்போது எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரே முறையில் ஒரே விதமாக ஒருமுனை வரி வசூலிக்கச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறதோ அப்போதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்களும் தொந்தரவுகளும் கஷ்டங்களும் தீருமே யல்லாது, ஏதோ ஒரு பரிகாரமாகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றுக் கேட்டுக்கொண்டு, பொருக்குக்

கமிட்டியில் அரசாங்கம் இந்த மோசமான ஷரத்துக்களை நீக்கி, இந்த அளவுக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த அளவுக்கு, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

10-50 a.m. *Sri N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த மசோதா சட்டமாகக் கொண்டு வருவதை நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்த மசோதா* கொள்கைக்கு விரோதம் என்பது அல்ல, இதில் ஒரு விதமான கொள்கையும் கிடையாது, அதில் அர்த்தமும் கிடையாது, ஏனென்றால், ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், ஏற்கனவே இப்படியிருக்கக் கூடிய சட்டம் இருக்கின்றது, அதையும் திருத்தி இருக்கின்றார்கள். இன்னொரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் Constitution-க்கு விரோதமாக இருக்கின்றது. ஆனால், இப்போது திருத்தி யிருந்தாலும் இன்று இருக்கக்கூடிய Constitution-ல் Commerce of Sales பிரகாரம் அதைத் திருத்தி, இப்போது மறுபடியும் பல ஏஜெண்டுகளையும் Broker களையும் சேர்த்து இருப்பதனால், அது Constitution-க்கு விரோதமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஆபத்தானதாக இருக்கலாம் என்ற கருத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுவதற்கு முன் வர வேண்டும். ஆகவே இதில் ஒரு விதமான அர்த்தமும் இல்லை.

சர்க்கார் ஏன் இம்மாதிரியான மசோதாவை முதலில் கொண்டுவந்தது? வியாபாரிகள் சரியாக கணக்கு வைத்துக்கொள்வது இல்லை, கணக்கை ஒளித்து விடுகிறார்கள், ஆகவே, சர்க்கார் வசூல் செய்ய முடிவது இல்லை, அதனால் இருக்கும் சட்டத்தைக் கடுமையாகத் திருத்தி அவர்களிடம் அதிக வருமானம் பெறவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் அனைவரும் மாகாநாடு மூலமாகவும், ஹர்த்தால் மூலமாகவும் பெரிய கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதன் காரணமாகவும் இன்று சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்ட திருத்தத்தைக் கைவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி சந்தோஷம் அடையத்தான் வேண்டும்.

அதேசமயத்தில் சாதாரண வியாபாரிகளின் நிலைமை சீர்திருந்தி இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இரண்டாயிரம் ரூபாய் முதல் மூவாயிரம் ரூபாய் வரை முதலீடு வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் ஜனங்களிடம் வசூல் செய்து சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பதில்லை. சொந்தப் பணத்திலிருந்து சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய item of expenditure ஆனால், பெரிய வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை ஜனங்களிடமிருந்து வசூலித்து சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். சிறிய வியாபாரிகள் தங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் வந்தால் கூட முனிசிபல் செலவு, சிப்பந்திகள் செலவு, கடை வாடகை முதலியவைகளைக் கொடுத்து, சர்க்காருக்கும் வரி கொடுக்கும்போது கண்டிப்பாக சர்க்காரை ஏமாற்றினால்தான் கடையை தொடர்ந்து நடத்தமுடியும். சர்க்காருக்கு வரியைக் கொடுத்துவிட்டால் பணம் மிச்சம் இருக்காது; கடையைத் தொடர்ந்து நடத்தமுடியாது.

ஒரு நாளைக்கு ஏதோ 60 ரூபாய் வியாபாரம் ஆய்விட்டால், விற்பனை வரி அதிகாரி அதைப் பார்த்தவுடன் தினத்திற்கு 60 ரூபாய் வீதம் 365 நாட்களுக்கும் கணக்குப்போட்டு வருஷத்திற்கு இரண்டாயிரத்திற்கு மேல் வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். வருஷத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் "டர்ன் ஓவர்" என்று வியாபாரி கணக்குக் கொடுத்தால் "அது தப்பு, இது தப்பு" 20 ஆயிரத்திற்குமேல் வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்லி, ஏராளமான வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இதில் ஒரு அதிசயம் என்னவென்றால், ஒரு வியாபாரி இந்த வருஷம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆயிருக்கிறதென்று சொல்லி, அதன்படி வரி கொடுத்துவிட்டால், அடுத்த வருஷமும் இதே கணக்குப்படிதான் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்

14th August 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

படுகிறார்கள். அடுத்த வருஷம் ஐயாயிரம் ரூபாய்தான். வியாபாரம் ஆனாலுங் கூட, 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் ஆயிற்று என்று விற்பனை அதிகாரிகள் வரி வாங்கவேண்டிய நிலைமை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இம்மாதிரி பலவிதமான மோசங்கள் இருக்கின்றன. இன்று அது கைவிடப் பட்டிருக்கிறது.

தரகர்கள் ஒருவரிடத்திலிருக்கும் விவசாயப் பொருள்களை இன்னொரு வருக்குத் தேவையாக இருந்தால், அந்த நபருக்கு "இன்ட்ரட்யூஸ்" செய்வார்கள். அதற்காக ஏதாவது 'ரெம்யூனரேஷன்' கிடைக்கும். அதை வியாபாரம் என்று சொல்ல முடியுமா? அவர்களையும் வியாபாரி என்று சொல்லி அவர்களிடமிருந்து வரி கேட்பது நியாயம் அல்ல.

ஒரு இடத்தில் விவசாயப் பொருள்கள் விளைகிறதென்றால், அதை ஒரு ஆளிடம் கொடுத்து பக்கத்திலிருக்கும் கடையில் போட்டுவிட்டு வரும் படி அனுப்பினால், அந்தக் கூலி ஆளையும் ஒரு வியாபாரி என்று சொல்லி, அவனிடம் வரி வசூலிக்கும் நிர்பந்தம் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருக்கும் ஒரு எம்.எல்.ஏ. சர்க்காருடைய ஹாஸ்டலை வைத்து நடத்தி வருகிறார். 1951-ம் வருஷம், அரிசி போன்ற வைகளை ஸப்ளை செய்வதற்கு கண்டிராக்டர் கிடைக்கவில்லை. கலெக்டருடைய விசேஷ அதிகாரத்தில் எம். எல். ஏ. அவர்களையே அந்த ஹாஸ்டலுக்கு வேண்டியதை நேரடியாக வாங்கிக்கொள்ளும்படி சொல்லி விட்டார். இரண்டு வருஷம் கழித்து விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அவரிடம் போய், முப்பதினாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆகிறது என்றும், அதற்காக வரி கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். டி.வி.டி.ஓ., வி.டி.ஓ. யாருக்கு எழுதியும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. எந்த எம்.எல்.ஏ.-யும் சர்க்காருடைய கண்டிராக்டராக இருக்கமுடியாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவில் காளிப்பட்டி என்னும் இடத்திலிருந்து திருச்சிக்கு வண்டியில் கருப்பட்டி ஏற்றிக்கொண்டு போனால், அந்த வாடகை வண்டிக் காரனையும் வியாபாரி என்று கருதி, அவன் வருஷத்திற்கு இருபதாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்திருக்கிறான் என்று சொல்லி வரி போட்டிருக் கிறார்கள்.

இம்மாதிரி சாதாரண வண்டிக்காரர்களுக்கும் வியாபாரத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அவர்களிடமும் சர்க்கார் வரி வாங்க வேண்டுமென்று போட்டிருப்பது நியாயமாகாது. இதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக் கின்றன. இன்றையதினம் சர்க்கார் ஓரளவு நிறுத்தி வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் வியாபாரிகளின் கிளர்ச்சிதான். இந்தத் தொந்தரவுகளெல்லாம் இருக்கக்கூடாதென்றால் ஒருமுனை வரியைக் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் மத்திய சர்க்காரும் பல கட்ட வரியைவிட ஒரு கட்ட வரியே நல்லது என்ற முறையில் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். வரி விசாரணைக் கமிஷன் ஒரு முனை வரியை கடைசி கட்டத்தில் போடுவதா, முதல் கட்டத்தில் போடுவதா என்று ஆராய்ந்துவருகிறார்கள். கடைசி கட்டத்திலும் போடலாம், முதல் கட்டத்திலும் போடலாம். உதாரணமாக வெளிநாடுகளிலிருந்து மெஷினரி சாமான்கள் இறக்குமதியாகின்றன. நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால், வெளிநாடுகளிலிருந்து சாமான்கள் இறக்குமதியாகும்போது அந்த இடத்திலே மொத்தமாக வரியைப் போட்டுவிடவேண்டியது. சாமான்கள் துறைமுகத்தில் ஒரு இடத் தில் இறக்குமதியாகும். அதன்பிறகு நாட்டின் பல பாகங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். இப்படியாக 5 ஸ்டெப்கள், 7 ஸ்டெப்கள் கைமாறிக் கொண்டேயிருக்கும். இத்தனை கட்டங்களிலும் வரி போடுவதென் றால், மிகவும் சிரமமான காரியமாக இருக்கும். முதல் இம்போர்டரிடமே எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வரி போட்டுவிட்டால் சர்க்காருக்கு வரி நஷ்ட மாகாது. பண்டங்கள் கைமாறிக்கொண்டு இருக்கும் ஒவ்வொரு "ஸ்டேஜ்" ஜிலும் வரி போடுவதைவிட முதல் கட்டத்திலேயே ஒரேயடியாகப் போட்டு விடலாம்.

[Sri N. K. Palanisamy] [14th August 1956

வங்காளம், பீகார் போன்ற இடங்களிலிருந்து ஏராளமான நிலக்கரி இங்கு வருகிறது. மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்து அவரை, உளுந்து எண்ணெய் வித்துக்கள் முதலியன நம் மாகாணத்திற்கு வருகின்றன. பம்பாய் ராஜ்யத்திலிருந்து மெஷினரிகளும், பிளாஸ்டிக் சாமான்களும் நம் மாகாணத்திற்கு வருகின்றன. இங்கே ஒரு ஏஜெண்டாக இருந்தாலும் சரி, டீலராக இருந்தாலும் சரி, யாருக்கு வருகிறதோ அவரிடமிருந்து அந்த வரியை வாங்கி விடவேண்டும். அங்கிருந்து 5 ஸ்டெப்கள், 7 ஸ்டெப்கள் போகலாம். அதையெல்லாம் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக அந்த முதல் டீலரிடமே வரிபோட்டு வாங்கிவிடவேண்டும். உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பின்னி துணி ஐந்து இடங்களுக்கு போய்க்கொண்டிருந்தால், ஐந்து இடத்திலும் வரி போடப்படுகிறது. அதை நிறுத்தி, ஐந்து இடத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வரியை யெல்லாம் சேர்த்து முதல் கட்டத்திலேயே போட்டுவிடலாம். உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சாதாரண வியாபாரிகளையும் துன்பப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இங்கிருந்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடிய உணவுப் பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்த பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி, நம் தேவை போக எஞ்சியவை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகும்போது, அந்தக் கடைசி கட்டத்தில் வரி போட்டுவிட முடியும். இம்மாதிரி போட்டால் கஷ்டம் இருக்காது. டிபார்ட்மெண்டுக்கான ஆபீஸர்களை ஆபீஸர்களுக்காக செலவு செய்து கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 22 குமஸ்தாக்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 5 குமஸ்தாக்கள் இருந்தால் போதும். 7 ஸ்டெப் போவதென்றால் 7 அதிகாரி வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய வேலையை சூபர்வைஸ் செய்வதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று மேற்பார்வையாளர்கள் வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் பணம் விரயமாவதோடுகூட, ஜனங்களுக்கும் துன்பம், வியாபாரிகளுக்கும் துன்பம். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. ஒருமுனை வரி போட்டால் வியாபாரிகள் ஏமாற்றி விடுவார்களோ என்று சர்க்காருக்குப் பயமாக இருக்கலாம். யாரும் ஏமாற்றிவிட முடியாது. இங்கிலாந்து போன்ற பல தேசங்களில் இந்த முறை தான் இருக்கிறது. "பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ்" என்று இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான குழப்பமும் கிடையாது. யாரும் குழப்பமாவது கிடையாது. இம்மாதிரி ஒருமுனை விற்பனை வரி ஏற்பட்டால் ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். கடைசி கட்டத்திலோ முதல் கட்டத்திலோ அதிகமாகப் போட்டால்கூட எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

11 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, in Jeleting some of the oppressive provisions contained in the original Bill the Government have stolen a march over the Opposition. We have no illusions about the soft corner which this Government have got for big business community and vested interests. Of course it is good in matters of oppression we do not make any distinction between the rich and the poor.

Sir, with respect to questions connected with sales tax it was being answered that this Government was wedded to multi-point sales tax to avoid evasion and that they were intending to introduce the system of single-point sales tax in cases where evasion was difficult. But there is another question. This multi-point sales tax itself when it leads to payment of tax at five or six or even larger times the tendency for evasion is inherent. Therefore, the introduction of single-point sales tax and its enforcement strictly would itself be an inducement to do away with evasion.

We are not opposed to sales tax officers being justly strict but we are opposed only to unjust harassment. About unjust harassment that is being meted out, even the Taxation Enquiry Commission has commented it. In regard to this matter, they have stated

14th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

that " officers who administer this law have no creditable record ". It may be that they are discharging difficult obligations. But at least sometimes they are deliberately unjust. We have heard of instances where they go to petty shop-keepers or even tea shop-keepers and take away all their records while they will not dare to find out the records and the true nature of the transactions of persons who deal in lakhs and lakhs of rupees. That is what we are opposed to. I am sure the policy of the Government in introducing single-point sales tax on at least some of the articles will progress and ultimately this Government will introduce this system on all articles.

Sir, as has been pointed out by the previous speaker, I have my own doubts in including under the definition of " dealer " commission agent, broker, *del credere* agent or such other category of persons. The High Court has held that any transaction is not a sale simply because the Legislature has stated that it shall be so without assigning any reason. This matter may again go to the Court and it is likely that the provision may be declared *ultra vires* or invalid. Of course it is left to the Government to amend this provision suitably or not, and I am only expressing my fears and apprehension in the matter.

Then, Sir, the Hon. Minister pointed out that he is introducing an amendment to apply certain provisions of the Act retrospectively. This matter was considered at the Select Committee meetings and as it was considered that giving retrospective effect would lead to complications it was considered not necessary. Of course the Hon. Minister stated that there had been collections made under provisions which had been declared invalid. If that were so, the retrospective provision must affect only cases wherein collections have already been made. Otherwise it would be open to the Government to make collections even in cases where they have not already been made. We need not incorporate some provisions in the enactment giving powers to the Government to collect taxes and then ask the Government, under their rule-making powers, not to collect taxes. (Interruption from the Hon. Minister for Finance.) My feeling is that the expert knowledge and ingenuity of the Government will find some means to see that the purpose of deletion may be kept.

With respect to some amendments which restrict the powers of courts and tribunals dealing with appeals the Hon. Minister explained that under the new provisos proposed the appellate authority shall not grant a larger concession than payment of tax in instalments when only personal security is offered. I submit, Sir, that matters like staying collection, etc., may be left to the courts and that they be given powers either to stay the payment of tax or to collect the same in instalments or act in any reasonable way provided sufficient security is given. The Government are competent to collect taxes at any time. The tax collected, if it were unjust, would of course be refunded. But money when once it goes

into the coffers of the Government it often takes a very long time to get it back, and especially poor persons find it very difficult to get back their money. Therefore my submission is that when we invest an authority with appellate powers we may reasonably rest assured ourselves that the appellate authorities will not act prejudicially or in a haphazard manner. Therefore such restrictions need not be there. In proper cases they may be empowered to stay even collection of taxes and not only allow collection of taxes in instalments.

I have nothing further to add, Sir, except to say that harassment of people must be avoided and that though the oppressive provisions which are introduced in the original Bill have now been dropped, still the measure even as it exists gives ample powers to the officers concerned which have been the subject of severe comment by the High Court and even by such esteemed commissions as the Taxation Enquiry Commission.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, as has been observed in this House many a time, the General Sales Tax is the most unpopular of the fiscal enactments passed by this Legislature because there is large scope for harassment and for evasion. The merchants have been agitating for a long time that there should be no scope for harassment and that the Government should introduce single-point sales tax. The Government also have come to the view that the levy of sales tax at a single-point can be experimented upon and they have selected for that purpose certain articles on which single-point sales tax can be levied. When such a measure is proposed to be introduced and when, as the Hon. Minister himself pointed out that this amending measure is not going to make the Sales Tax Act perfect and that they are going to appoint an Expert Committee consisting of Union Officials and a foreign expert if necessary to enquire into the sales tax administration, I do not understand why the Government should bring in piecemeal amendments to the Act? Further, under the provisions
11-10 a.m. of the main Act itself, there is scope for difference of opinion in the matter of assessment made according to the best judgment of the officers. That is why the Act has become so very unpopular and the scope for harassment is so much.

I have intervened in this debate just to explain one point, Yesterday, the Hon. the Finance Minister, while speaking on the Resolution for ratifying the amendments to be made by the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, said that the rural wage-earner in the villages is not paying sales tax in respect of foodstuffs purchased by him and his explanation was that the rural wage-earners purchase from petty retail dealers in the rural areas who are not paying sales tax. But he is blissfully ignorant of the fact that most of these wage-earners purchase these articles in weekly markets from big merchants and thereby pay sales tax to them. Even the retailer in the village purchases his stock from

14th August 1956] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

merchants in urban areas who pay sales tax and who pass on the sales tax to the wage-earners in the villages. Therefore, every agricultural labourer, who is in the village, pays sales tax either directly to the retailer or indirectly to the wholesaler in the towns through the retailers in the rural areas. Therefore, the contention of the Hon. the Finance Minister that with regard to essential food articles purchased by the poor agricultural labourers no sales tax is paid is wrong. My main intention in intervening in this debate is just to point out this mistaken notion of the Finance Minister.

No doubt, many of the offensive features of the Bill have been removed, but even with all that, the Bill is not perfect and therefore I oppose this Bill.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ 11-12 a.m.
അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിൽ ഇത്രയധികം ഇത്തരത്തിലുള്ള അംശങ്ങളുടെ കാലത്ത് ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ നികുതി വിഷയത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ട് കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ജനാധിപത്യപരമായ മര്യാദകൾ പാലിക്കുന്നതിന് ഒരു നിബ്ബന്ധം ചെലുത്താൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും എതിർകക്ഷിയിൽപെട്ട ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർന്മാർ വാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു എത്രതന്നെ ശാഠ്യം ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഒരു ജനാധിപത്യ എതിർപക്ഷത്തിന്ന് നിയമസഭയിലെ അതിന്റെ ശക്തിയായ സമരത്തിന്റെ ഫലമായി ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മർക്കശനിയമങ്ങളുടെ മൂർച്ച കുറയെല്ലാം കുറക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ സ്വസ്ഥാനത്തിൽ മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ അത്രയ്ക്ക് ശക്തിയായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണമാണ് കച്ചവടക്കാരും വർത്തകസംഘടനകളും നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. സംസ്ഥാനം ഒട്ടുക്ക് ഹർത്താലുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നത് ഗവർമ്മേണ്ട് കൊണ്ടുവന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഈ മൂന്നാം ഭേദഗതി നിയമം അത്രയ്ക്ക് മട്ടനപരമായിട്ടുള്ള കാര്യമാണെന്നാണ്. കുറെ മാററങ്ങളെല്ലാം സെലക്ട് കമ്മിററിക്കു ഈ ബില്ലിൽ വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും നികുതിവിഷയത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ടു ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു മര്യാദ തികച്ചും പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ വില്പനനികുതിതന്നെ വസ്തുവത്തിൽ നീതിപൂർവ്വകമായ ഒരു നികുതിയല്ല. കാരണം നികുതി പിരിക്കുന്നത് വില്പനയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്, ലാഭത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ല. എത്ര ലാഭം കിട്ടി എന്നന്വേഷിക്കാതെ എത്ര ഉരുപ്പിടിയുടെ കച്ചവടം നടന്നു എന്ന നോക്കിയിട്ടാണ് നികുതി നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ നികുതിതന്നെ നീതിപൂർവ്വകമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്റെ ഈ നിലപാട് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കാൻവേണ്ടി ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗവർമ്മേണ്ട് നികുതി പിരിക്കുന്നതിന്ന് ജനാധിപത്യ എതിർപക്ഷം എതിരല്ല. പക്ഷെ നികുതി പിരിക്കുന്നത് നികുതിദായകന്റെ വരവിനെ അല്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണമെന്ന മാത്രമാണ് ഞങ്ങളുടെ നിലപാട്. ആ തത്വത്തിന്നു എതിരാണ് ഈ നിയമം എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്.

(Deputy Speaker in the Chair.)

1939 ൽ മദ്യനിരോധനം ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്ക്കാരമെന്ന നിലയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതുമൂലം ഗവർമ്മേണ്ടിന്നുണ്ടാകാവുന്ന നികുതി നഷ്ടത്തിന്ന ഒരു പരിഹാരമെന്ന നിലയ്ക്കുണ്ട് ആദ്യം വില്പനനികുതി കൊണ്ടുവന്നത്. 1939-40 ൽ ഇതുമൂലമുണ്ടായ വരവ് 1½ കോടി ഉരുപ്പിടിയായിരുന്നു. അതു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവർദ്ധിച്ച് പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു 1949-50 ൽ ഏകദേശം 19 കോടി ഉരുപ്പിടിയായി. ഈയിനത്തിലുള്ള വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മററു ചില സംഗതികൾകൂടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അന്നു സാധനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ നാലിരട്ടിവിലയാണിന്നുള്ളത്. എന്നുവെച്ചാൽ അതനുസരിച്ചു ദേശീയവരുമാനവും നികുതിയും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണർത്ഥം. അതിന്നും പുറമെ രജിസ്ട്രേഷനു വന്നിട്ടുള്ള 24,294 അപേക്ഷകൾക്കു

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] 14th August 1956

41 ലക്ഷത്തിൽ ചില്വാനം ഉറുപ്പിക റജിസ്ട്രേഷൻ ഫീയായും ഗവമേണ്ടിന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഗവമേണ്ടിന്നു പണം അവശ്യമുണ്ട്, അതിലാർക്കും സംശയമില്ല. ഗവമേണ്ടിന്നു ഇന്നു കിട്ടുന്നതിന്റെ ഇരട്ടിവരുമാനമുണ്ടായാലും ഞാൻ അത്രയ്ക്കധികം സന്തോഷിക്കുകയുള്ളു. കാരണം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇന്ന് വലിയ തോതിൽ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഈ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇനിയും എത്രയോ വലിയ തോതിൽ നമുക്ക് നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെല്ലാം ധാരാളം പണം വേണം. ആ പണം എവിടെനിന്നു ഉണ്ടാക്കാം, ഏതു രീതിയിലുണ്ടാക്കാം എന്നുള്ള കാര്യത്തിലാണ് ഗവമേണ്ടിന്നു എനിക്കും തമിഴുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മുഴുവനും. ഏതു സാമ്പത്യാൽക്കർഷപദ്ധതിക്കും പണംകൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ പണക്കാരിൽനിന്നു നികുതിപിരിച്ച് പണമുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതല്ല ഗവമേണ്ടിന്റെ നയം. നികുതി പിരിക്കുന്നതു് ഒരു തത്വമീക്കയോടുകൂടി വേണം എന്നു ഈ ഗവമേണ്ടിന്നു നിർബന്ധമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണകാര്യങ്ങൾക്കായാലും ശരി ഈ രാജ്യത്തെ സാധാരണക്കാരനും പാവപ്പെട്ടവനും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുതലായവയിന്മേൽ നികുതിചുമത്തി വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നതു് ആത്മഹത്യാപരമായ ഒരു നയമാണെന്നു ഞാൻ പറയും. അഭിവൃദ്ധിപദ്ധതികൾക്കെല്ലാം ഈ രാജ്യത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾ അവരുടെ സംഭാവന അദ്ധ്വാനമായി നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഒരു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക്കയ്ക്കു ഒരു റോഡുവെട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഗവമേണ്ട് 50,000 ക. പണമായി ചെലവാക്കുമ്പോൾ പണമില്ലാത്ത സാധുക്കളായ നാട്ടുകാർ ബാക്കി 50,000 ക. അദ്ധ്വാനമായി സംഭാവനചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതു രാഷ്ട്രനിർമ്മാണപദ്ധതിക്കും സാധാരണ ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഒരുവിധ സംഭാവനചെയ്യാൻ മുട്ടുകൂടിക്കാതെ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണു അവരുടെ മേൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള നികുതിഭാരംകൂടെ കെട്ടിവയ്ക്കാൻ ഗവമേണ്ട് തയ്യാറായിട്ടുള്ളതു്.

ഈ നികുതി ജനങ്ങളെ എങ്ങനെ ബാധിക്കും, നികുതി പിരിക്കുന്നതു് കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നല്ല എന്നൊരു ചോദ്യം പലപ്പോഴും ചോദിക്കുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നികുതി കൊടുക്കുന്നതു് കച്ചവടക്കാരല്ല, ജനങ്ങളാണ്. കച്ചവടക്കാർ പിരിച്ചെടുക്കുന്നവെന്നു മാത്രമേയുള്ളു. ജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന നികുതിയാണ് കച്ചവടക്കാർ ഗവമേണ്ടിലേയ്ക്കടയ്ക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു ബഹുമുഖനികുതി സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടുന്നതു്, ഏകമുഖനികുതി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് നിബന്ധിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഗവമേണ്ട് പറഞ്ഞേയ്ക്കും ഞങ്ങൾ ഏകമുഖനികുതിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയാണെന്ന്. മോട്ടർകാറിന്നും റിഫ്രിജറേറ്ററിന്നും മററും ഞങ്ങൾ ഏകമുഖവിപ്ലവനികുതി ഏർപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നു ഗവർമേണ്ടു പറയും. ഈ രാജ്യത്തെ സാധുക്കൾക്കു എന്തൊരാശ്വാസമാണ് ഇതുകൊണ്ടു കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു്! ഈ രാജ്യത്തെ ലക്ഷോപലക്ഷം വരുന്ന ഉണക്കനും കേമനും ഒരേസമ്പ്രമ്മുതലെല്ലാമാണോ മോട്ടർകാറും റിഫ്രിജറേററും വാങ്ങുന്നതു്? ഇതെല്ലാം വാങ്ങുന്നതു വലിയ വല്യ ആളുകളാണ്. ഇത്യവസ്ഥയുമ്പോൾ നികുതിയന്വേഷണകമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശത്തിലേയ്ക്കു ഗവമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ മുതലായ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടെ മേൽ നികുതി ചുമത്തരുതെന്ന് നികുതിയന്വേഷണ കമ്മീഷൻ ശക്തിയായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അരി, മണ്ണെണ്ണ, ഉണക്കമത്സ്യം എന്നിങ്ങനെ സാധുക്കളുടെ അവശ്യസാധനങ്ങളിന്മേൽ എന്തിന്നു നികുതി കെട്ടണം? അതിന്നു എന്തൊരു നീതി കരണമാണുള്ളതു്? ഇത്തരം സാധനങ്ങളെയെല്ലാം നികുതിയിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ നികുതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവമേണ്ടിന്നു കച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ആക്ഷേപം അവർ നികുതി തോല്പിക്കുന്നതിന്നു പല കുമാർഗ്ഗങ്ങളുമവലംബിക്കുന്നുവെന്നും വിചിത്രതന്ത്രങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളുമെല്ലാം കാട്ടുന്നുവെന്നുമാണ്. നികുതി തോല്പിക്കൽ ധാരാളമായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. അതിന്നു ചില നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ നികുതിയന്വേഷണകമ്മീഷൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളപോലുള്ള ക്രിയാത്മകപരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു ഗവമേണ്ട് എന്തിന്നു മടിക്കണം? സുസംഘടിതമായ ഒരു കാര്യഗ്രഹണ വകുപ്പ് (Intelligence department) ഉണ്ടായാൽ ഈ നികുതി തോല്പിക്കലിനെ വിജയ

14th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

പൂർണ്ണം നേരിടാൻ കഴിയുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. സുശക്തമായ ഒരു കാര്യഗ്രഹണവകുപ്പും നികുതി പിരിവുനടത്താൻ സത്യസന്ധരായ ഒരു കൂട്ടം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടെങ്കിൽ നികുതി തോൽപ്പിക്കലിനെ പരിപൂർണ്ണമായും തടയാൻ സാധിക്കുമെന്നുണ്ട ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സർ, ഈ ബില്ലിൽ പല മാററങ്ങളും സെലക്ട് കമ്മിററിക്കു വരുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് സന്തോഷാവഹമാണെന്നു ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞുവല്ലൊ. എങ്കിലും ഇനിയും ചില അപകടങ്ങൾ ഇതിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിക്കാണിക്കാനുള്ളതു്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ " Dealer " എന്ന പദത്തിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിർവ്വചനം തന്നെ അപകടകരമായ വ്യാഖ്യാനിയേറിയതാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ പൊതുചർച്ച ഈ സഭയിൽ നടന്നപ്പോഴും പിന്നീട് സെലക്ട് കമ്മിററിയുടെ പരിശോധനയ്ക്കു വന്നപ്പോഴും അക്കാര്യം പല ബഹുമാന്യപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഹകരണസംഘങ്ങളും ഈ നിർവ്വചനത്തിന്റെ പരിധിയിൽപെടുന്നുണ്ട്. സഹകരണസംഘം ലാഭക്കച്ചവടത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടല്ല. സംഘത്തിന്നുണ്ടാവുന്ന ലാഭം അംഗങ്ങൾക്കുതന്നെ വീതം വച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. പല പ്രാവശ്യം ആ ലാഭം പൊതുകാര്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിച്ചുവരുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ സംഘത്തിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തിന്റെ ഗുണം പൊതുജനങ്ങൾക്കുതന്നെ തിരിയെ കിട്ടുന്നു. ഈ വസ്തുതകൾകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ സഹകരണസംഘങ്ങളെ ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു് അശാസ്ത്രമല്ലേ എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും മററും പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കായി നടത്തുന്ന ഹോസ്റ്റലുകളുണ്ട്. ആ ഹോസ്റ്റലുകളേയും ഈ നിയമം ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളേയും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൊണ്ടാലും ഒരു ഭേദക്കുറവായും കഴിവാക്കലായും അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഹോസ്റ്റലധികൃതന്മാരും വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളും അതിന്നുവേണ്ടി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള ഭേദഗതികൾകൂടി ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെപോയതിൽ എനിക്കു ഖേദമുണ്ട്.

ഇനി മറെറാരു കാര്യം. ഇതുവരെ ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരായിരുന്ന വിചാരണനികുതികേസുകൾ വിചാരണചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ അധികാരം രണ്ടാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്കു കൊടുക്കാൻ പോവുകയാണ്. മുമ്പാണെങ്കിൽ ഈ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്ക് ധാരാളം ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. 1939-40 മുതൽ 1949-50 വരെയുള്ള കാലത്തു ഡിഫൻസ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ റൂൾസ് അനുസരിച്ചും മററും ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്ക് ധാരാളം ജോലിയും ചുമതലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരക്കുണ്ടായിരുന്ന ആ കാലത്തുപോലും ഈ കേസുകൾ ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർ കേട്ടു തീർക്കുമാറുണ്ടായിരുന്നു നിയമം. ഇന്നു അങ്ങനെയുള്ള സമ്മർദ്ദമൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഈ അധികാരം ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിൽനിന്നും എടുത്തു രണ്ടാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിലേയ്ക്കു മാറ്റിയതിനെക്കുറിച്ചും കുറവാടക്കാർക്ക് അല്പം കഷ്ടതമുണ്ട്. ഇതു് വലിയ അക്ഷേപത്തിനു വകയുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഒന്നാംക്ലാസ്സും രണ്ടാംക്ലാസ്സുമെന്നതു ഞാനത്ര വലിയ കാര്യമായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല. ഏതു ക്ലാസ്സായാലും നീതിന്യായം ശരിക്കു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു മാത്രമേ ഞാൻ നോക്കാറുള്ളു. ഒന്നാംക്ലാസ്സിന്നും രണ്ടാംക്ലാസ്സിന്നും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും ഞാൻ കണ്ടെന്നില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഈ വ്യത്യാസം വളരെ പ്രധാനമൊന്നുമല്ല. ക്ലാസ്സുകളെക്കുറിച്ചുതന്നെ അവർക്ക് വലിയ വിവരമൊന്നുമില്ല. വണ്ടൂരെ കാരണവർക്ക് ഏതോ ഒരു കേസിൽ ഒരു രണ്ടാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടു 50 ക. പിഴ നിശ്ചയിച്ചു. ജയിലിലയയ്ക്കാനുവും വിധിയെന്ന് കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന കാരണവർക്ക് ഈ വിധികേട്ടപ്പോൾ വലിയ സന്തോഷമായി. " രണ്ടാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടായ അങ്ങു മൂന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടാകട്ടെ " എന്നു ആ കാരണവർ മജിസ്ട്രേട്ടിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. രണ്ടാംക്ലാസ്സു മൂന്നാംക്ലാസ്സായാൽ അബദ്ധമാണ്, വലകിറക്കുന്നു പോവുകയാണ് ഫലം എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ " അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അങ്ങു അരക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടായിത്തീരട്ടെ " എന്നു കാരണവർ തന്റെ അനുഗ്രഹം തിരുത്തി. ഇതു് ഞാൻ എന്തിന്നു ഏടുത്തു പറയുന്നുവെന്നു ചോദിച്ചാൽ, ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവിൽ ഈ ക്ലാസ്സുകളെ സംബന്ധിച്ചു് അത്രയ്ക്കു വിവരമില്ല. ന്യായാധിപന്മാർ ഏതു ക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ടവരായാലും ന്യായം

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [14th August 1956

നടത്തുമെന്നാണ എന്റെ വിശ്വാസം. എങ്കിലും ഇതുവരെ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് കോടതിയിൽ വിചാരണ നടത്തിയിരുന്ന കേസുകൾ ഇനിമേലിൽ രണ്ടാംക്ലാസ്സ് കോടതിയിലാണ് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന പറയുമ്പോൾ കേസുകളുമായി കോടതിയെ സമീപിച്ച് നിവേദനം നടത്തുന്നവർക്ക് ഒരു താഴ്ച്ച സംഭവിച്ചുപോയോ എന്നൊരു തോന്നലുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ അതും സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. സെലക്ട് കമ്മിററി മുമ്പാകെ നിവേദനം നടത്തിയ വർത്തകസംഘടനാപ്രതിനിധികൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിൽനിന്നു ഈ അധികാരം രണ്ടാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിലേയ്ക്ക് മാററം ചെയ്യാനുള്ള കാരണം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ ബില്ലിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട മറെറാരു വ്യവസ്ഥ സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്ററീഷ്നേഴ്സിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. ഗവൺമെന്റ് ഇനിമേലിൽ നിർത്തിയിരുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി നിശ്ചിത യോഗ്യതകളുള്ള സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്ററീഷനർമാർക് കോടതികളിൽ ഹാജരായി കേസ്സ് വാദിക്കാമെന്നാണ് ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതി.

"Any person who is entitled to appear before any authority other than the High Court in connexion with any proceedings under this Act, may be represented before such authority—

(*a*) by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf; or

(*b*) by a legal practitioner; or

(*c*) subject to such conditions as may be prescribed, by an Accountant or Sales Tax Practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf."

ഇന്നു നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് മററു ജോലികളിലൊന്നും ഏർപ്പെടാതെ മുഴുവൻ സമയവും സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്ററീഷനർമാരായിക്കഴിയുന്ന ആളുകളുണ്ടെന്നു വസ്തുതകച്ചവടക്കാരുടെ നിവേദനങ്ങളിൽനിന്നും, അവർ നേരിട്ടു നൽകിയ മൊഴികളിൽനിന്നും വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. സെലക്ററുകമ്മിററി അംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ഈ സഭയ്ക്കും സഭാനേതാവിനും അറിവുള്ള ഒരു കാര്യമാണിത്. ഈ ബില്ല് പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിലെ പല വകുപ്പുകളു ഇന്ത്യൻ ഇൻകംടാക്സ് ആക്ടിൽനിന്നു അപ്പാടെ പകർത്തിയിരിക്കയാണെന്നു കാണാം. ആദായനികുതി നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യുകാലത്ത് അതിൽ ആദായനികുതി പ്രാക്ടീഷനർമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി :

Section 61 (iv) "Income-tax Practitioner" means—

(*a*) any person who, before the 1st day of April 1938 (in the taxable territories) or before the 1st day of April 1949, in any of the merged territories or before the 1st day of April 1950, in any Part B State other than (the States of Jammu and Kashmir) attended before an Income-tax Authority on behalf of any assessee otherwise than in the capacity of an employee or relative of that assessee, etc., etc.

ഇങ്ങനെയാണ് ഇൻകംടാക്സ് ഭേദഗതിനിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥ. ഈ ഭേദഗതിനിയമം അവതരിപ്പിച്ച കാലത്ത് ആരെല്ലാം പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അവർക്കെല്ലാം ഭേദഗതിനിയമമനുസരിച്ച് യാതൊരു ദോഷവുമുണ്ടാവരുതെന്നുകരുതിയാണ് ഇങ്ങനെ നിയമത്തിൽ ഒരുപ്പ് നൽകിട്ടുള്ളത്. ഇന്ത്യൻ ഇൻകംടാക്സ് ആക്ടിൽ മാത്രം

14th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

മല്ല, ഹൈദരബാദിലേയും മദ്ധ്യഭാരതത്തിലേയും നിയമങ്ങളിലും ഇത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ കാണാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെരു വ്യവസ്ഥ സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്ടീഷനർമാരെ സംബന്ധിച്ചും ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. സെലക്ട് കമിററിയിൽ ഈ പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കുകയുമുണ്ടായി. പക്ഷേ അപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനേതാവ് അതു് ഗൂണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിലുൾപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിയുകയാണ് ചെയ്തത്. ഗൂഢിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നേണ്ടി മാററിവയ്ക്കാതെ നിയമത്തിൽ തന്നെ അതിന്നു വ്യക്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും നല്ലതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഒരു കാര്യംകൂടെ പറയാനുണ്ട്. 'Dealer' എന്നതിന്റെ നിർവ്വചനം വളരെ ആപൽക്കരമാണെന്ന് ഞാൻ നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു് ഒരു വലിയ വലയാണ്. ഇതങ്ങു വിശിയാൽ പാവങ്ങളായ കച്ചവടക്കാരെപ്പോലും ഇതിൽ കുടുങ്ങും. ഒരുദാഹരണം പറയാം. അത്താണിക്കച്ചവടക്കാരെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുണ്ട്. അത്താണി എന്ന വാക്ക് തമിഴിലും ഉപയോഗത്തിലുണ്ടെന്നും എന്റെ തമിഴ് സ്നേഹിതന്മാർക്കും അതു് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചുമട്ടുകാർക്ക് ഭാരം സഹിക്കാനാവുമ്പോൾ ഇറക്കിവെച്ചു വിശ്രമിക്കാനുള്ള ഇടമാണ് അത്താണി. അവിടെവച്ച് ചില ചില്ലറ കച്ചവടങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഒരേപ്പാടുണ്ട്. അങ്ങനെ കച്ചവടം നടത്തുന്നവരെയാണ് അത്താണിക്കച്ചവടക്കാർ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. അതുപോലെ വഴിയാണിക്കാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന മറെറാരുതരക്കാരുണ്ട്. നെല്ലും, ഗോതമ്പും, ചോളവും മററും വിളയുന്ന കാലത്ത് കാങ്കിക്കുവിത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ സൌകര്യത്തിന്ന് പുകയില, മൺപാത്രങ്ങൾ, തീൻപണ്ടങ്ങൾ, തോർത്തുമുണ്ട് മുതലായവ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൊണ്ടുനടന്നു വിപണനം നടത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഇത് തരക്കാരെപ്പോലും ഈ ബില്ലിന്റെ പരിധിയിൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞ പോലെ ഈ വലിയ വലയിൽ, പെട്ടു കുടുങ്ങിപ്പോവുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. മഴക്കാലത്ത് കണ്ണൂരിലും, തലശ്ശേരിയിലും, കോഴിക്കോട്ടു മററും പോയി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിവരാൻ എളുപ്പമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഒരു ഏജൻറന്നു നിലയിൽ കമ്പോളത്തിൽ പോയി സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കെത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ചില ആളുകളുണ്ട്. അവർതന്നെയും ഈ വലയിൽവന്നു പെട്ടുപോകും.

സർ, കച്ചവടക്കാരുടേയും കച്ചവടക്കാരുടെ സംഘടനകളുടേയും ജനകീയ പ്രതിപക്ഷത്തിന്റേയും എതിർപ്പിന്റേയും, സമ്മർദ്ദത്തിന്റേയും ഫലമായി ഗവർമ്മെൻറിന്ന് കുറേയൊക്കെ സൽബുദ്ധി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതുകൊണ്ടായില്ല. ഇനിയും കുറേക്കൂടെ നന്നാകേണ്ടതുണ്ട്. ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു നിയമം കഴിയുന്നവേഗം കൊണ്ടുവരുന്നതിലാണം ഗവർമ്മെൻറിന്റെ ശ്രമം. അതിന്നു ഞങ്ങൾ ഇവിടെയില്ലെങ്കിലും അരക്കിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ ധാർമ്മികമായ പിന്തുണയും സഹകരണവും അതിന്നു എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സഭയ്ക്കു് മാത്രമല്ല, സഭയ്ക്കു പുറമേ നടക്കുന്ന അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾക്കും പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾക്കും ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെമേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നു ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെ ആശാവഹമായ ഒരു മാററമാണ്.

* **Sri M. D. THIYAGARAJA PILLAI :** കനം ഉതവി സപാനായകർ അവർകളേ, ഇന്ത വിററ്പനൈ വരി തിരുത്ത മശോതാവില് അനേക ഷരത്തുകളിൻ മൂലം അതികാരികളുക്കു വിശേഷ അതികാരങ്കൾ കൊടുക്കപ്പട്ടിരുന്തന. അമ്മാണി അതികാരികൾ മാററ്പട്ടു പാരാട്ടത്തക്കതു. വിയാപാരികൾ, മുക്കിയമാക ചിറിയ വിയാപാരികളും വരികളേ അരചാങ്കത്തിററുക്കു കൊടുക്ക കടമൈപ്പട്ടിരുക്കിറാർകൾ. ആനാല്, ഇന്ത്ത് ചട്ടത്തിൻ കീഴ് അതികാരികളുക്കു കൊടുക്കപ്പട്ട അതികാരങ്കളേ, അതികമാക തുഷ്പ്രിയോകം ചെയ്വതിനാലും, വിയാപാരികളേ കുമൈയാകവും, കണ്ണിയക് കുറൈവാക നടത്തുവതാലുമേ വിയാപാരികളെല്ലാം മനതു മികവും പുണ്പട്ടിരുക്കിറാർകൾ. അന്ത മുറൈയില് അനേക വിയാപാരികൾ തങ്കളുടൈയ കുറൈകളേ അരചാങ്കത്തിററുക്കും, ചെലക്ട് കമിട്ടിയിൻ മുൻപും തെരിവിത്താർകൾ. അതൻ കാരണമാക വിശേഷ അതികാരങ്കൾ മാററ്പട്ടതു മികവും പാരാട്ടത്തക്കതു. അതൈ വരവേററ്കിറേൻ.

11-36 a.m.

[Sri M. D. Thiyagaraja Pillai] [14th August 1956

உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், எப்ரல் முதல் வாரத்திற்குள் எல்லா வியாபாரிகளும் ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஷரத்து இருக்கிறது. நாள் கடந்து ரிஜிஸ்தர் செய்கின்றவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கலாம் என்றால், அந்த அதிகாரத்தைப் பூராவாக உபயோகப்படுத்தி அபராதம் போடுகிறார்கள். வருஷாந்திர ரிடர்ன்கள் அனுப்புவதில் ஒன்றிரண்டு தினங்கள் தாமதமாக அனுப்பினால் அதற்கும் அபராதம் விதிக்கின்றார்கள். வருமான வரி ரிட்டர்ன்கள் அனுப்ப முன்னால் ஞாபகப்படுத்துவதுபோல் பாரங்கள் அனுப்பினால் சௌகரியமாயிருக்கும். இம்மாதிரி சிறு விஷயத்திலாவது அவர்கள் அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தாமலும் வியாபாரிகளிடத்தில் கண்ணியமாகவும் நடந்துகொள்வார்களானால் வியாபாரிகளுக்கு மிக சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, இதுபோன்ற விஷயங்களில் அரசாங்கம் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் உயர்தர அதிகாரி மூலமாக தெரிவித்து வியாபாரிகளிடத்தில் கண்ணியமாக நடந்துகொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்பதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது சீக்கிரம் அழுகிப் போகக்கூடிய அல்லது கெட்டுப்போகக் கூடிய உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்து, சில பொருளுளுக்கு அம்மாதிரி விலக்களித்திருக்கிறார்கள். தேங்காய் தென்நாட்டிலே ஒரு முக்கியமான உணவுப் பொருளாக இருக்கிறது. பம்பாய் மாகாணத்திற்கும் தேங்காய் அனுப்பப்படுகிறது. சீக்கரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப்பொருளாகிய தேங்காயின் மீது விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதுபற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்வதாக அநேக தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் அழுகப்போகின்ற உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கிக்கவேண்டுமென்று மாகாணங்களுக்குத் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. மைசூர், பம்பாய் அரசாங்கங்களில் தேங்காய்க்கு இப்பொழுது விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்தில் மட்டும் இன்னும் தேங்காய்க்கு விலக்களிக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை சிந்தித்து சீக்கிரமாக தேங்காயின் மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிடுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த வாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நம்முடைய மாகாணத்திலிருந்துதான் மற்ற மாகாணங்களுக்கு தேங்காய் அனுப்பப்படுகிறது. நமது மாகாணத்திலிருந்து மலையாளம் பிரிந்துபோனபிறகு, கொப்பரை நம் மாகாணத்திலிருந்து விற்பனையாகாததால், தமிழ்நாட்டில் தேங்காயின் மீது விற்பனை வரி போடுவதில் சுமார் 1 லட்சம் அல்லது 1½ லட்சம் ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையால், தேங்காயின் மீது விற்பனை வரியை நீக்கினால் இந்தச் சிறு தொகைதான் வருமானத்தில் குறையும். இதனால் வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். தஞ்சை, ராமனாதபுரம் ஜில்லாக்களில் சமீபத்தில் அடித்த புயல் காரணமாக அநேக தென்னைமரங்கள் அழிந்துவிட்டன. இந்த நிலையில் தேங்காயின் மீதுள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிட்டால், அதன் மூலமாக தேங்காயை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு மிராசுதாரர்களுக்கு அதிகமான சௌகரியங்கள் கிடைக்கும். நமது மாகாணத்திலிருந்து மற்ற மாகாணங்களுக்கு தேங்காயை அதிகமாக அனுப்பமுடியும். தேங்காய் கோவில்களுக்கு அதிகமாக உபயோகப்படுவதோடுகூட, அது ஒரு முக்கியமான உணவுப்பொருளாகவும் இருக்கிறது. ஆகையினால் தேங்காய்க்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்தால், மிராசுதார்களுக்கும் சரி, வியாபாரிகளுக்கும் சரி, அதனால் அநேக சௌகரியங்கள் ஏற்படுமென்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தாரும் கருப்பட்டிக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பதைப் போல பால், தேங்காய் முதலிய பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாக பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளும் அத்தியாவசியமான உணவுப்பொருள்களின் மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று அநேக தடவை சர்க்காரிடம் மகஜர்கள்

14th August 1956] [Sri M. D. Thiyagaraja Pillai]

சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இணங்க அத்யாவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்து, வியாபாரிகளுக்கும், மக்களுக்கும் உதவி செய்யுமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. C. GOPALAN UNNI: மிஸ்டர் வைஸ்-சேர்மன், ஸர், ஆதரவு இயிடை அவதரிப்பிச்ச பில்லில் வளரையெயிக்கம் தேடுதிக்கல் செலக்ட் கமிட்டிக்கு வருத்தான் கழிஞ்ஞிட்டுண்டெந்ன காணுந்நது வளரெ ஆசுவாசகரமாணு. இனியும் சிலதெல்லாம் மாறேண்டதாயிட்டுண்டெந்னுள்ளது ஸ்பஷ்டமாணு. ஈ பில்லு செலக்ட் கமிட்டியுடெ பரிசோதனயிலிரிக்கும் ஸந்தர்ப்பத்தில் ஈ ஸம்ஸ்தானத்தினெ நானா பாகங்ஙளிலிந்நுமுள்ள கச்சவடக்காருடெ ஸம்஘டனகள் இந்நதன்னெ கச்சவடக்காக்கு ஸெயில்ஸ் டாக்ஸ் உத்யோகஸ்தர்மாரில்நின்னு ஸஹிக்கேண்டிவருந்ந ஬ுத்திமுட்டுகளெயும் பீடனங்ஙளெயும் ஸம்ப்ந்தமுள்ள கமிட்டிக்கு பல நிவேதனங்ஙளும் ஸமர்ப்பிக்கெயுண்டாயி. அதினெப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசிக்கும்பொழெ வேண்டுந்ந செய்யாமெந்னு அன்னு மந்ரிமார் பறஞ்ஞிரிந்நெங்கிலும் இந்னும் நாட்டினெ நானா பாகங்ஙளிலும் கச்சவடக்காக்கு ஸெயில்ஸ் டாக்ஸ் உத்யோகஸ்தர்மாரில்நின்னு பலவிதத்திலுள்ள உபத்রவங்ஙளு நேரிட்டுக்கொண்டிரிக்குந்நுண்டு. இந்னுள்ள நியமங்ஙளும் அதிகாரங்ஙளும் வச்சுகொண்டுதன்னெ உத்யோகஸ்தர்மார் கச்சவடக்காரெ வளரையெயிக்கம் தோஹிக்குந்நுண்டெந்ன யாதார்த்யம் ஸடெயுடெ ஶ்ரத்ধயில் பெடுத்திக்கலுண்டு. ஒருதாஹரணம் பறயாம்: ஈ மாஸம் 4-ாம் தியதி பலகாலத்தெ ஒரு ஸாதாரண செறிய அரிக்கச்சவடக்காரனெர—வேலப்பன் எந்நாணயாடுடெ பேரு—பீடிகயில் ஏ.ஸி.ஆர்.ஒ, டி.ஸி.ஆர்.ஒ. உடந்தி க்ளாஸுமாரல்பெடெ எட்டோளம் பேர் கேறிவெந்ன கணக்குகளுள்ளம் பரிசோதிக்கெயும் ஸாரில் கைஒப்பு வெய்யுகயும் செய்து. கணக்கு பரிசோதனயெல்லாம் கழிஞ்ஞு ஆ உத்யோகஸ்தர்க்கு கச்சவடக்காரனெர பணப்பெட்டி ஒந்ந பரிசோதிச்சு நோக்கி எந்நாயி. கச்சவடக்காரன் யிஸம்மதிச்சு. உடனெதன்னெ போலீஸினெ வரத்தி பெட்டி ஏறந்ந காணிக்கான் ஆவச்யப்பெட்டுகயுண்டாயி. பக்ஷெ கச்சுவிரவுமுள்ள ஒரு ஸப்ஜெக்ட் இன்ஸ்பெக்டர் அதிந்ந தான் ஸாயிரிந்நெந்ன தீர்ப்பு பறஞ்ஞு பணப்பெட்டி ஏறந்ந காணிக்கான் ஸாதிச்சில்லா. 1955-56 லெ கணக்கு உத்யோகஸ்தர்மார் நேரத்தெந்னெ பரிசோதிச்சு ஸட்டிஃபை செய்யுகழிஞ்ஞதிந்ந ஶேஷமாணு இனெலும் நடந்நது. எந்நிந்ந, கணக்கு வீண்டும் ஹாஜராக்கிக்கொடுக்ககணமெந்ந கச்சவடக்காரந் ஡ிபார்ட்மென்ரில் நின்ந நோட்டீஸ் கொடுத்திரிக்குயாணு. இது ஞான் உதாஹரணமாயி பறஞ்ஞுவெந்னேயுள்ளு. ஸெயில்ஸ் டாக்ஸ் உத்யோகஸ்தர்மார் கச்சவடக்காரோடு செய்யுந்ந இம்மாதிரி தோஹங்ஙளுக்கு எத்ர உதாஹரணங்ஙள் வேண்டுமெங்கிலும் ஏடுத்திக்காணிக்கான் ஸாதிக்கும். சில ஸெயில்ஸ் டாக்ஸ் ஸில்பந்திகளுடெ அதிக்ரமங்ஙளெப்பற்றி ஈ கச்சவடக்காரன் பராதி போதிப்பிச்சதிந்ந ஒரு ப்ரதிகாரமெந்ந நிலக்காணு இதெல்லாம் செய்யிட்டுள்ளது. இதிந்ந முந்நும் ஆ கச்சவடக்காரோடு இங்ஙனெ கணக்கு ஹாஜராக்கான் பல ப்ராவச்யம் ஆவச்யப்பெட்டிட்டுண்டு. நிகுதி பிரிக்கல மாத்ரமல்ல, கச்சவடக்காரெ மேல் நிக்குந்ந மாய ப்ரதிகார நடபடிகள் எடுத்து அவரெ பொறுதிமுட்டிக்க எந்னொரு ஸம்ப்ரதாயக்குடெ ராஜ்யத்தினெர நானா பாகங்ஙளும் ஸெயில்ஸ் டாக்ஸ் உத்யோகஸ்தர்மார் ஸாதிக்கிச்சிட்டுண்டு. இதினெப்பற்றி பறஞ்ஞுவரும்பொழெ ஒரிக்கல் ப்ரஹ்மாநந்தெப்பெட்ட மந்ரி ஶ்ரீ ஸுப்ரமணியம் பறயுகயுண்டாயி. உத்யோகஸ்தர்க்கு கறையெல்லாம் ஶவமேனரினெர பிழுதுண்டாயி ஸம்கக்கணவும் உண்டாயிரிக்கேண்டது ஆவச்யமாணெந்ந். அது ஒட்டொக்கெ வக்கவத்துக்கொடுக்கும். எந்நால் அதே ஸமயம் கச்சவடக்காரனெ ஸம்பந்திக்குந்ந ஒரு வஶமுள்ளது விஸ்தரிக்கான் வயி. அஶாஸ்த்ரீயமாய ஒரு நியமம் தோஹமனஸ்திதியோடு கூடிய ஒரு ஸம்஘ம் உத்யோகஸ்தர்மார் நடப்பாக்குந்ந நில ஒரிக்கலு. பொறுக்கானாவில்ல. உத்யோகஸ்தர்மாருடெ அதிக்ரமங்ஙளெ ஸம்பந்திச்சு கச்சவடக்காரனிந்ந ஆக்ஷேபங்ஙளுயர்ந்நால் அதினெப்பற்றி அந்வேஷணம் நடந்நுவெந்ந ஒரேப்பாடுண்டோ எந்நதுவெந்ந நிச்சயமில்ல. பாலக்காடு தாலுக்கு மர்ச்சன்ட்ஸ் அஸோஸ்யேஷனில்நின்ந அயல் ஆக்ஷேபங்ஙளெப்பற்றி வல்ல அந்வேஷணங்ஙளும் நடத்தியோ நடபடி வல்லதும் எடுத்தோ எந்ந மாஸங்ஙள் பலது கழிஞ்ஞிட்டும் இந்னுவரெ ஸம்வேதனயு அரியிச்சிட்டில்ல. உத்யோகஸ்தர்மாரெ ஸம்பந்திச்சு கச்சவடக்காரர் ஆக்ஷேபங்ஙளுயர்ந்நால் தக்கஸமயத்து அந்வேஷணம் நடத்தி நடபடிகளெடுக்கெயாணெங்கில் நிச்சயமாயும் உத்யோகஸ்தர்மாரெ தோஹப்ரவுத்திகள் கறையெல்லாம் அவஸாநிப்பிக்கான் ஸாதிக்கும். ப்ரத்யேகிச்சு எடுத்து

11-38 a.m.

പറയേണ്ട ഒരു സംഗതി ഈ ഭേഗപ്രവൃത്തികളെല്ലാം ചെറിയ കച്ചവടക്കാരെ മാത്രമേ ബാധിക്കുന്നുള്ളുവെന്നതാണ്. വലിയ കച്ചവടക്കാർക്ക് ശല്യമൊന്നുമില്ല. അവരുടെ അടുത്തു ചോദിക്കാൻപോലും ഈ വകുപ്പുകളായ ആഫീസർമാർക്ക് ഭയമാണ്. ലക്ഷക്കണക്കിന്നു ഉറുപ്പിക നികുതി തേടിക്കുന്ന ഭയങ്കരന്മാരായ കച്ചവടക്കാരുണ്ട്. അവരെ പിടികൂടാനുള്ള ധൈര്യം ഈ ആഫീസർമാർക്കില്ല

ഈ ബില്ലിൽ സെലക്ട്കമ്മിററി പല നല്ല ഭേദഗതികളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇനിയും ചില ഭേദഗതികൾകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം അതതു വകുപ്പുകൾ ചർച്ചക്കു വരുമ്പോൾ അവയെപ്പററി പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഉദാഹരണത്തിന്നു 13-ാം വകുപ്പിൽ—" In section 13 of the principal Act, after the words ' every registered dealer ', the words, figures, letter and brackets every dealer who is under an obligation to get himself registered under section 8-A, sub section (1) (shall be inserted) എന്നു പറയുന്നു് കച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭേഗക്കാരായ ഒരു വ്യവസായവാൻ പോവുന്നുണ്ട്. ഏതു കച്ചവടക്കാരനേയും പിടികൂടി ഉപദ്രവിക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് വഴിവെച്ചുകൊടുത്തിക്കയാണ് ഈ വകുപ്പിൽ. ഈ നിയമത്തിലെ ഏററവും അപകടംപിടിച്ച വകുപ്പ് ഇതുതന്നെ എന്നാണ് എന്റെ ഭയം.

മററൊന്ന്, മുന്ന് മൂന്നുകൊല്ലത്തെ കണക്കു നോക്കാനുണ്ടായിരുന്ന ഏപ്പാടു ഇപ്പോൾ അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ കണക്കു നോക്കണമെന്നാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതും ഏറെ അപകടം പിടിച്ച ഒരു വകുപ്പാണ്. ഇങ്ങനെ ചില അപകടംപിടിച്ച വ്യവസ്ഥകളുള്ളതുകൂടി നീക്കംചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ ബില്ലിൽ സ്വാഗതാർഹങ്ങളായ പലതുമുണ്ട്. കളിച്ചുകൂട്ടി നൂതനങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു നികുതി തേടിക്കുന്ന ആളുകളെ പിടികൂടി കർശനമായ നടപടികളെടുക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ എതിരല്ല. സാധുക്കളായ കച്ചവടക്കാരെ ഭേഗിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതുതന്നെ എന്റെ ആവശ്യം. ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ അതു് ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പല വകുപ്പുകളിലും മാററങ്ങൾ ആവശ്യമായതു് അതെല്ലാം അതതു വകുപ്പുകൾ ചർച്ചക്കു വരുമ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

11-45 a.m. * SRI M. PALANIYANDI: കണം ഉപദ്രവി സ്പീക്കർ അവർകളേ, ഒരുമുന്നേ വിൽപ്പന വരിയ അമുലുക്കുക് കൊണ്ടുവരവേണ്ടുമെന്നു പല ആണ്ടുകളായ വിയാപാരികളും, മററവരുകളും അരസാങ്കത്തിനിടം വിററുത്തിക്കൊണ്ടു വരുകിറാർകൾ. ഇന്ത സമയത്തിൽ 8 പൊരുൾകളിന്മീതു ഒരുമുന്നേ വരി കൊണ്ടുവരുവതു വരവേററക്കത്തക്ക വിഷയംതാൻ. ആനാൽ, എല്ലാപ് പൊരുൾകളിൻ മീതും ഒരുമുന്നേ വരിയെ അമുലുക്കുക് കൊണ്ടു വരവേണ്ടുമെന്നതുതാൻ കോരിക്കൈ. ഏനെൻറാൽ മേൽത്തട്ടിൽ ഇരുക്കക്കൂടിയ പെരിയ വിയാപാരികളുക്കു, അതികാരികളിൻ തൊല്ലൈകളിലിരുന്തു തപ്പിക്കൊള്ളവും, വിൽപ്പനൈ വരിയിലിരുന്തേ തപ്പിത്തുക്കൊള്ളവും പല് സാതനങ്കൾ ഇരുക്കിന്റന. ചിറിയ വിയാപാരികളുക്കുത് താൻ ഇന്ത്ത തൊന്തരവുകൾ അതികം എൻപതു എല്ലോരുക്കും തെരിന്ത വിഷയം താൻ. ആകയാൽ എല്ലാപ് പൊരുൾകളിൻ മീതും ഒരുമുന്നേ വരിയെ അമുലുക്കുക്കുക് കൊണ്ടു വരുവതുക്കു അരസാങ്കം ആവൻ സെയ്യവേണ്ടുമെന്നു ഇന്ത സമയത്തിൽ കേട്ടുക്കൊള്ളുകിറേൻ.

അടുത്തപടിയാക, വിൽപ്പനൈ വരിക്കാക നിർണയിക്കപ്പട്ടുള്ള കുറൈന്ത പട്ചം വിററുമുതലെ അതികിക്കവേണ്ടും. പല ആണ്ടുകളുക്കു മുൻപാക അതു രൂ. 10,000 എൻറു നിർണയിക്കപ്പട്ടതു. അതുക്കുപ് പിറകു ഇപ്പൊഴുതു വിലൈവാസികൾ എവ്വളവോ മടങ്കു ഉയർന്തുവിട്ടന. മക്കളിൻ വാഴ്ക്കൈത് തരമും ഉയർന്തു വിട്ടതു. ഉതാരണമാക 1938-ൽ വാഴ്ക്കൈത് തരം 100 പുൺണികൾ എൻറാൽ, ഇൻറു അതു 370, 390 പുൺണികളാക ഇരുക്കിറതു. ഇതുക്കുക് കാരണം വിലൈവാസികളിൻ ഏറ്റമും താൻ. ഇന്ത്ത കുറൈന്ത്ത്ചം വിററു മുതൽ 10,000 രൂപായാക ഇരുപ്പതാൽ, മികച്ചിറിയ വിയാപാരികളും വിൽപ്പനൈ വരി ചെലുത്തവേണ്ടിയിരുക്കിറതു. വിലൈവാസികളിൻ ഏറ്റത്തിനാൽ ചിറു വിയാപാരികൾ കൂട ഇന്ത വരമ്പിററുക്കുൾ വന്തു വിടുകിറാർകൾ. ആകയാൽ, ഇന്ത വരമ്പൈ 20,000 രൂപായ്ക്കു അതികപ്പടുത്തവേണ്ടുമെൻറു സർക്കാരൈക് കേട്ടുക്കൊള്ളുകിറേൻ.

14th August 1956] [Sri M. Palaniyandi]

அத்யாவசியமான உணவுப்பொருள்களின் மீதும் விற்பனை வரி விதிக்கப் படுவதால் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. சாதாரண நடுத்தர எழை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடும் உணவுப்பொருள்களின்மீது நிச்சயமாக வரி விதிக்கக்கூடாது. இது மிகவும் தவறு. இந்த மாகாணத்தில் விதிக்கப் படுகின்ற வரி இனங்களில் விற்பனை வரி முதல்தரமான இனமாக இருக் கிறது என்பது உண்மைதான். அதனால்தான் அது காமதேனு என்று அழைக் கப்படுகிறது. பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வரியை வசூலிக்க வேண்டியது தான். ஆனால், சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விலக்களிக்க வேண்டும். வியாபாரி களின் கணக்குகளை சரிபார்ப்பதிலும், அவைகளை வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு போவதிலும் இருந்த சில நிர்ப்பந்தங்களை நீக்கி சட்டத்தை தளர்த்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். வியா பாரிகளும் இதை மனதில்கொண்டு உண்மையாகவே அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும். நல்லமுறையில் அரசாங்கம் நடக்க வேண்டுமானால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமானால், நல்லதோர் சமுதாயம் அமைக்கப்படவேண்டுமானால் வரி விதித்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆதலால் வியாபாரிகள் இதை உணர்ந்து தில்லுமுல்லுகளை விட்டுவிட்டு திருட்டுக் கணக்கு போன்ற தப்பான வழிகளை கைக்கொள்ளாமல், சர்க்கார் கொடுத்த சலுகைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு நியாயமாக சர்க்கா ருக்குச் சேரவேண்டிய வரியை நிச்சயமாக செலுத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும். அதைப்போல வியாபாரிகள் நியாயமாக நடந்துக்கொண்டால், வரியை ஒழுங்காக கொடுக்க முன்வந்தால், உணவுப்பொருள்களின்மீது விதிக்கப்படும் வரியை எடுக்கவும், ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவும் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

சர்க்கார் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இருக்கும் எட்டு பொருள்களும் சாதாரண நடுத்தர எழைமக்கள் வாங்கும் பொருள்கள் அல்ல. கார், சிமெண்ட், **refrigerator** போன்ற பொருள்கள் மேல்தட்டில் இருக்கக்கூடிய பணக்காரர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்கள்தான். ஆகை யால் இப்பேர்ப்பட்ட பொருள்களின்மீது ஒருமுனை வரி விதிப்பது நடுத்தர வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளிப்பதாகாது. இதை முதல் கட்டமாக வைத்துக்கொண்டு, எல்லாப் பொருள்களின்மீதும் ஒருமுனை வரியை அமு லுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்திலாவது இதைக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். பால் சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப் பொருளாதலால், அதன்மீதுள்ள விற்பனை வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று பலதடவை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் சர்க்கார் உடனே கவனிக்க வேண்டும். வரி இனங்கள் வேண்டியதுதான். அதேசமயத்தில் வரி செலுத்துவதற்குச் சாத்தியமான நல்லதோர் நிலைமை யை உண்டாக்கவேண்டும்.

அரசாங்கம் கூடியசீக்கிரம் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், குறைந்தபட்ச வரம்பை ரூ. 10,000-த்திலிருந்து ரூ. 20,000-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அநேகமாக ஆட்சே பிப்பதற்கு எதுவும் இல்லை. சில அம்சங்கள் வரவேற்கத் தகுந்தது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்தச் சபை ஆரம்பித்த காலத்தி லிருந்தே வியாபாரிகள் விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தர்களின் தொல்லை களினால் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதுபற்றி பலமுறை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொந்தரவு கள் குறைக்கப்படுவதை நாம் வரவேற்காமல் இருக்கமுடியாது.

ஒரு விஷயத்தை மட்டிலும் சர்க்கார் நன்றாகத் தெளிவு படுத்தி விட்டால் அது மிகவும் நல்லது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்காக இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சபையில் தற்போது நடக்கும் விவாதத்துக்கு இது சற்று புறம்பாக இருந்த

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th August 1956

போதிலும்கூட, இதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று கருதுகிறேன். இந்த விவாதத்தில்கூட அங்கத்தினர்கள் பலர் ஒரு முனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்டவரை, இறுதியாக சர்க்கார் கொள்கை என்ன என்பது தெளிவாக்கப்பட்டால் மிகவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, விற்பனை வரியை கொள்கை அளவில் நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. முதலாவதாக ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். மூன்றாவதாக, விற்பனை வரி விதிக்கப்படும் வரம்பு ரூ. 20,000-க்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த அம்சங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா, இல்லையா என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஒருமுனை வரி கொண்டுவருவது பற்றியும் உணவுப் பொருள்களின்மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுக்கவும், சர்க்கார் ஆலோசித்து வருவதாகவும், கூடிய சீக்கிரம் திருத்த மசோதா வெளிவரலாமென்றெல்லாம் சட்ட சபையிலும் வெளியில் அளிக்கப்படும் வரவேற்புகளிலும், வியாபாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய அளவுக்கு மந்திரிகள் வாக்குறுதி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்காமலேயே இம்மாதிரி வாக்குறுதி அளித்துவிடுகிறார்கள் என்றே நினைக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையினால் நான் சர்க்கார் கொள்கை என்ன என்பதை நன்றாக தெளிவுபடுத்திவிட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று இந்த சபையில் பேசிய போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களின்மீதுகூட விற்பனை வரி விதிப்பது எவ்வளவு தர்ம நியாயமானது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, விற்பனை வரியை தர்ம நியாயமானது என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள்—நான் சர்க்காரின் கொள்கையைப் புரிந்துகொண்டிருக்கும் அளவில்—என்று தெரிகிறது. நிச்சயமாக பல கட்ட விற்பனை வரி விதிப்பது என்பது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கும்போது, ஒரு முனை விற்பனை வரியும் விதிக்கப் போகிறோம் என்று ஏன் சர்க்கார் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்? ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவர மாட்டோம் என்று தெளிவாகச் சொன்னால் ஜனங்களும் வியாபாரிகளும் அதைத் தெரிந்துகொண்டு அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ள முடியும். அப்படிச் செய்யாமல், ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வருவதுபோல் ஒரு நம்பிக்கையைப் பொதுஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் பிரசாரத்தை சர்க்கார் ஏன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். நேற்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அவர்களுடைய கொள்கைக்கு உகந்தவாறு பேசிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், வரி விசாரணைக் கமிஷன் "ஒரு முனை விற்பனை வரி சாத்தியமில்லை சர்க்காரின் வருவாயில் ஜீவ நாடியாக இருப்பது விற்பனை வரி. ஆகவே விற்பனை வரியை பொருள்களை உபயோகிப்பவர்கள் (consumers) மீது பரவலாகப் போட வேண்டும். ஆகவே ஒரு முனை விற்பனை வரி சாத்தியமில்லை" என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதிகாரம் கேட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி நமது சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்றுவிட்டார்களா? அப்படி யிருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த சர்க்காரும் பல கட்ட விற்பனை வரிக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது; ஆனால் ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்; பல கட்ட விற்பனை வரியை விதித்துத் தீருவோம் என்பதைச் சொல்வதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பல கட்ட விற்பனை வரி விதிக்கப்போகிறார்களா அல்லது ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்போகிறார்களா என்பதை ஜனங்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியில்லாமல், நம்பிக்கை கொடுக்கும் முறையில் பேசிக்கொண்டே போனால் பல வித அசம்பாவிதங்களுக்கு இடம் ஏற்படுகிறது. சில ஜனங்கள் ஒரு முனை விற்பனை வரி வரும் என்று நம்பிக்கை வைத்து சும்மாயிருக்கிறார்கள்.

11-51 a.m.

14th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேறு சிலர் சர்க்காரின் விற்பனை வரிக் கொள்கையை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்து கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், எதிர்க் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய திட்டவட்டமான கருத்து, ஒரு முனை விற்பனை வரியா அல்லது பல முனை விற்பனை வரியா கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, many of the points made, I do agree, are very important points relating to matters falling outside the scope of the Bill. A particular point was made with reference to the transactions by persons who are called Commission Agents. Sri N. K. Palanisamy was good enough to advise me that it will be against the Constitution. That point of view was to a certain extent endorsed by Mr. Kurup also, even though I also claim to know something about Constitution and law. Still in all these matters, the Government have to depend upon the advice given by their law officers. In view of the intricacies involved in this matter, we have taken care to consult the highest law officers available to us. We have been advised that it is quite within the competence of this legislature to enact such a provision and that it will not be against any of the provisions of the Constitution. But I do agree that in all these matters, sometimes what we feel to be correct is upset by the decision of courts, and where we felt doubts, we had found that courts had affirmed that our doubts were unfounded. Therefore in these matters there is no doubt a certain amount of what I would call a "judicial risk" involved. But that risk will have to be taken. But for the present, we will have to be guided by the advice available to us. It may not be the best in the circumstances, but we cannot afford to take the advice of others and say that our law officers' advice is not quite as good as the advice tendered by somebody else. That is why, Sir, we have, as far as these provisions are concerned, to take the view that there is nothing here against the provisions in the Constitution.

Then, certain questions were posed by the Deputy Leader of the Opposition in regard to the Government's policy in levying sales tax. Particularly he laid stress upon single-point sales tax. He seems to find a certain amount of inconsistency in the stand taken up by the Government on various occasions. I do not find any inconsistency at all in the stand we have taken. As far as we are concerned, we are not wedded either to single-point tax or to multi-point tax. It is a question of practicability. I do agree that if it is possible to levy a single-point tax, any Government should prefer that. But if it is not possible for administrative reasons or other practical reasons, then we cannot have it. It is not as if it is some ideal—absolute ideal. Even the Communist party, if only they will think about it, will know it. "One should speak the truth" might be an ideal. This is an absolute ideal which cannot be departed from. Single-point tax is not such an ideal. The question is how far it is practicable to

have single-point tax on certain articles. That is the thing which we have to take into consideration. It is not as if there can be in a State only one particular mode of taxation. It is not as if single-point tax and multi-point tax cannot co-exist. Even here there can be co-existence. The hon. Member wants me to say whether we are wedded to single-point tax or multi-point tax. I say that we recognize that the co-existence of multi-point tax and single-point tax is quite possible and quite practicable also. That is why we have stated that as far as possible each commodity will be examined to find out whether it would be advantageous to levy single-point tax or multi-point tax thereon. I am sure hon. Members would have read with some interest the report on the sales tax levy and administration by a committee appointed by the Government of Andhra. They have endorsed our point of view. They say that it is not necessary to have only single-point tax or only multi-point tax, and that it is quite practicable to have both the systems in any particular State. Therefore the question is, what are the articles in respect of which single-point tax can be levied. We have started examination on that basis. If we have selected 8 articles to-day, it is not as though they are exhaustive. It does not mean that we have exhausted all the articles for which single-point tax should be levied. We have started examination. Since this was being postponed from time to time and even as the hon. Members on the other side began to doubt the *bona fides* of the Government's intention with regard to this matter, we thought that in respect of the articles for which examination is over and we are convinced that there should be single-point tax, we wanted to announce immediately those articles. So, this process of examination is still going on and hon. Members need not be under the impression that these are the only articles in respect of which we have found it possible to have single-point tax. Other articles are also under examination and as and when we complete this examination and come to the conclusion that in respect of some other articles also there should be single-point levy, we would include those articles also in the list of articles for which there would be only single-point levy. That is the policy of the Government. Our policy is to practically test the nature of each article to find out whether administratively or from other points of view, it would be convenient and practicable to levy a single-point tax. If this policy of ours does not give a handle to the Communist party for any political agitation, I cannot help them. We are giving hopes to the people that some more articles are likely to come under the levy of a single-point tax. To that extent, they may have hopes. That is the legitimate hope which we are giving to the people. Certainly, the Communist party being in the Opposition cannot complain, "No, no. You either state whether you are going to have a single-point tax or a multi-point tax so that we may use it for our own political purposes and for the purpose of creating hatred against the Government of the day." I am not here to help them in that connection for creating a political agitation in the matter. I want to be clear on this

12 noon

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

point. It is only from this point of view that we are examining the whole matter. If in respect of certain articles we are unable to accept single-point levy, it is not merely because of difficulties in collecting the tax from the people, but also because we thought that even from the consumers' point of view, from the traders' point of view, there will be so many practical difficulties in the actual administration of a single-point sales tax. Because, the onus would be upon the people to prove that in respect of a purchase or sale as the case may be, they have already paid the tax at a particular point. If it is not possible for them to prove this, they will have necessarily to pay a higher tax so to say. When we consider this matter, we will have to consider the various practical difficulties and disadvantages also not only from the point of view of the Government in respect of the quantum of the tax but also from the point of view of the merchants and other consumers. There are lots of difficulties which the consumers, traders and merchants have to face. Taking all these into consideration, we are taking decisions in the matter. I can assure the hon. Members—whether they are on the other side or on my side—that any suggestion for bringing some other articles under the single-point levy will always be welcome. We would examine them in all earnestness and try to see whether single-point tax could not be levied in respect of those articles.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister has touched upon a question which I wanted to raise. I want some more elucidation on the point. He referred to administrative convenience and practical difficulties. I want to know whether he would take into consideration the incidence of taxation so far as foodstuffs are concerned, which will affect the consumers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the agitation is not against the incidence as such. It is not said that the incidence is high. They say that the tax should be levied only at one place. Suppose 3 pies were collected at three different places, they say 9 pies may be collected at one place. There is no question of reducing the incidence of taxation in respect of articles. That is not the point put forward by them. It is with reference to the method of collection, i.e., whether it should be collected at one point or whether it should be collected at various points. That is the main argument which is being put forward by the merchants and others. As far as the incidence of taxation in respect of the articles is concerned, I may assure the hon. Members that the Government will always take into consideration the class of persons who are likely to consume those articles. We will consider the matter with reference to the capacity of the persons to pay. In coming to a conclusion whether the incidence of taxation on a particular article is high or low, we will take into consideration the capacity of the persons who consume that article. That is why in respect of luxury articles, we have imposed a higher tax, viz., one anna, two annas and so on. Why? Because, we felt

that the class of persons who are likely to consume those luxury articles will be in a better position to pay a higher tax. Similarly, in respect of articles like motor cars, refrigerators, radios, etc., we are imposing a higher rate of tax, because we firmly believe that the class of persons who will be the consumers of those articles have the capacity and are in a better position to pay such enhanced taxes. Thus, while deciding the incidence of taxation, we take into consideration the class of persons who are expected to pay the tax in respect of a particular article and their capacity. Therefore, it cannot be said that we are having a uniform rate of taxation in respect of all articles without taking into consideration the class of persons who have got to pay the tax. I may assure the hon. Members that will also be one of the relevant points which we will consider in fixing the rates of levy. The Government will always consider the question of giving relief, particularly to the poorer sections of the people, particularly in the rural parts. That will always be under the careful and sympathetic consideration of the Government. Wherever it is possible to give relief to poorer sections and to get the necessary revenue by taxing the rich who are better placed in life and who have the capacity to pay higher tax, it will be done. It will be the policy of this Government to always have an eye on and to be on the lookout for those who can afford to pay higher tax. It is also our policy to give relief to the poorer sections and collect the required tax from the richer sections who are in a better position to pay. That is our policy and I may assure the hon. Members that to the best of our ability we shall try to carry out that policy.

* SRI N. K. PALANISAMY : ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிப்பதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே பேசிய போது, வெளி நாட்டிலிருந்து சாக்குகளை வாங்கும் இறக்குமதியாளர்களிடமிருந்து ஒரே சமயத்தில் அதிக வரி போடலாம் என்று சொன்னேன். அதாவது, ஐந்து, ஆறு தடவைகள் போடுவதற்கு பதிலாக 'quantum of tax' ஐ மதிப்பிட்டு ஒரே தடவையில் அவர்களிடமிருந்து ஒரே கட்டத்தில் அதிகப்படியாக வசூலிக்கலாம். அதே மாதிரி வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து வாங்கூடிய பொருள்களை; யார் இறக்குமதி செய்கிறார்களோ agent-ஆக இருந்தாலும், dealer-ஆக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரே தடவையில் அதிக வரி போடலாம். மேலும் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி போட வேண்டியது அவசியமில்லை. வெளி நாட்டுக்குப் போகும் பொருள்களுக்கு கடைசி கட்டத்தில் மட்டும் வரி போட்டால் போதும். உள்நாட்டில் துணி உற்பத்தியாகும் கட்டத்தில் எத்தனை தடவை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து ஒரே கட்டத்தில் அதிகப்படியாக வரி போடலாம். அம்மாதிரி செய்வார்களா என்று சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்.

12.10 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I would recommend to the hon. Member a little more clear thinking. Then, he will come to the conclusion that what he is saying is quite impracticable and will be against the principles enunciated in the Constitution. He seems to think that in respect of the articles coming from outside, we can levy a higher tax and in respect of articles which are likely to go out also, we may adopt a higher level of taxation. It is impossible to do that under the provisions of the Constitution. We cannot levy a higher tax in respect of articles

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

which are sent outside when we levy less tax for the same articles produced and sold inside the State. We cannot do that. There cannot be any such discrimination in that way which will be against the provisions contained in the Constitution.

Whatever tax we levy will have to be levied at the same rate even in respect of the articles which are coming from outside the State. There is absolutely no question about it. But with regard to inter-State transaction, that is quite a different thing. The necessary motion in regard to that matter has been passed by this House yesterday and the Parliament will be passing the further enactment in respect of that. But apart from that, inside one State we cannot have differential rates in respect of some articles with reference to the source from which they come. It is an impossibility and the hon. Member seems to think that if we only levy a higher sales tax on the articles we export, we are likely to get a higher price in the world market. It is not so. The world prices are governed with reference to the demand in the world market. Simply because the sales tax is added to the price of articles, the hon. Member need not be under the illusion that the foreign purchaser will pay the tax. But as far as he is concerned, he need not pay it and he is prepared to pay only a particular price for an article. Out of that, we have to allocate a certain amount for tax. We have to allow some margin of profit for the merchant. We have to allocate a share to the producer also. This is all an internal arrangement. Also if we increase the price of an article because of the monopoly involved in it, the foreigners may try to find a synthetic substitute for it. That is the real difficulty involved in it. I am sure, if the hon. Member, Sri Palanisamy would only sit down and think clearly about it and discuss this aspect of the matter with his own Party, he will arrive at the correct and inevitable conclusion that what he has recommended is quite impracticable. I think that I have touched some of the points mentioned by hon. Members and I am sure, there would be other opportunities to refer to other points at a later stage. With these words, I request hon. Members to adopt the Motion before the House.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

In sub-clause (iii), *for* item (*b*), *substitute* the following as items (*b*) and (*c*), namely :—

" (*b*) in Explanation (2), the words and figures ' Notwithstanding anything to the contrary in the Indian Sale of Goods Act, 1930 ', shall be omitted;

[Sri C. Subramaniam] [14th August 1956

(*c*) after Explanation (2), the following Explanation shall be added, namely :—

'*Explanation* (3).—Notwithstanding anything to the contrary contained in this Act, two independent sales or purchases shall, for the purposes of this Act, be deemed to have taken place—

(*a*) when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, or

(*b*) when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found—

(i) to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale-proceeds to his principal at another rate, or

(ii) to have purchased the goods at one rate and to have passed them on to his principal at another rate, or

(iii) not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal, or

(iv) to have acted for a fictitious or non-existent principal.' '';

Whatever I have got to say, I will reserve till all the other amendments are moved and points made in respect of them.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

(1) "In sub-clause (i), *delete* the words 'supplying or distributing goods directly or otherwise' occurring in lines 21–22."

(2) "In sub-clause (i) in the Explanation, *delete* the words 'which, or a commission agent, broker, *del credere* agent, auctioneer or any other mercantile agent, by whatever name called' occurring in lines 25–27."

(3) "*Delete* sub-clause (iii) (*b*)."

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second them.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

"In sub-clause (i) *delete* the words 'or otherwise' occurring in line 22 on page 7 of the Report."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, I second it.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

"In sub-clause (i), *for* the words 'whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration' occurring in lines 22–23 on page 7 of the Report, *substitute* the words 'whether for cash paid or for deferred payment or for other valuable consideration, past, present or promised'."

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I second it.

14th August 1956]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

" In sub-clause (iii) (*a*), *for* the words ' for cash or for deferred payment or other valuable consideration ' occurring in line 35 on page 7 of the Report, *substitute* the words ' for cash paid, or for deferred payment or other valuable consideration, past, present or promised '."

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I second it.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I move—

(1) " *Add* at the end of the Explanation to item (1), the following :—

' but does not include " Vazhikkachavatakkar or Attanikkachavatakkar or seasonal trader " exempted from the application of provisions of this Act on application for exemption certificate to the authority concerned.' "

(2) In clause 2, *add* the following as sub-clause (iv) and *renumber* the existing sub-clause (iv) as (v) :—

" (iv) after clause (*h*) *add* the following as clause (i) and *re-number* the other clauses :—

(i) " Sales Tax Practitioner " means (*a*) any person who, before the date of publication of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), appeared before any Sales Tax authority on behalf of any assessee otherwise than in the capacity of an employee or relative of that assessee; or

(*b*) any person who passed any accountancy examination recognized in this behalf by the Madras State Board of Revenue; or

(*c*) any person who has acquired such educational qualifications as the Madras State Board of Revenue may prescribe for this purpose."

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I second them.

MR. SPEAKER : All the amendments are now before the House for discussion. Hon. Member Sri N. K. Palanisamy will now speak. 12-20 p.m.

* **SRI N. K. PALANISAMY** : இம்மாதிரி ஏஜெண்டுகளுக்கும், ப்ரோக்கர்களுக்கும் வரி போடக் கூடாது என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு வரி போடுவது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்றும் சொல்லி யிருக்கிறேன். இவர்கள் எப்படி வியாபாரிகளாக இருக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒருவருடைய தோட்டத்தில் விளைந்த மிளகாய் போன்ற பொருள்களை இவர்கள் மார்கெட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விற்றுவருகிறார்கள் என்றால் அதற்கு இவர்களுக்கு ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 சம்பளமோ கூலியோ கிடைக்கிறது. ஒருவருக்கு இந்த மாதிரி முறையில் ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 வருமானம் வந்தால் அதற்கு எப்படி விற்பனை வரி போட முடியும்? ஆகவே ப்ரோக்கர்களையும், ஏஜெண்டுகளையும் எப்படி வியாபாரிகளாகக் கருத முடியும் ? மேலும் பொருளை விற்பவர்களையும் பொருளை வாங்குபவர்களை

யும் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகப் படுத்திவைப்பதற்காக ப்ரோகர்களுக்கு ஏதாவது பணம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இவர்களை எப்படி வியாபாரிகளாகக் கருத முடியும்? ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Speaker, Sir, I have already mentioned the points I wanted to make during the general discussion on the Bill as amended by the Select Committee.

The purpose of my amendment is to exclude Vazhikkachavatakkar or Attanikkachavatakkar or seasonal trader from the application of the provisions of this measure. These people are very small traders and they should not be penalized to pay this tax. By Attanikkachavatakkar I mean, a salesman selling things at 'Attani' or 'Sumaithangi' in Tamil—a halting place on the way side where persons who carry heavy loads usually halt for rest and for taking tea, tobacco, pan-leaves, etc. These traders purchase these provisions from big merchants in the towns and sell them at 'Attanis' for small profits. They should not be made to pay this tax. Fugitive cultivation is carried on in places where there are usually no means of communication. At those places some traders purchase the things needed by those people engaged in fugitive cultivation and sell them for small profits. If these people are also made to pay the tax, they will be put to great hardship. Therefore all these small traders and seasonal traders should be exempted from the provisions of this measure.

As regards my second amendment, I have already stated the reasons why the present Sales Tax Practitioners who are already in the field should be exempted from the provisions of the rules which are going to be enacted. I have already mentioned in the course of my speech earlier, the need for the introduction of a clause in the Bill itself as suggested in my amendment. Such a provision is already incorporated in the Income-tax Act and also in the Madhya Pradesh and Hyderabad Sales Tax Acts. I do not find any reason why such a provision is not included in our Act. Therefore I would request the Hon. the Leader of the House to accept my amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to the first of the two amendments mentioned by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, I may inform him that a trader or a seasonal trader will come within the purview of the sales tax administration only if he is getting a turnover of Rs. 10,000 and above. Therefore, no petty dealer is likely to be affected even though he may be a wayside vendor or a seasonal vendor. But if as a matter of fact a seasonal vendor gets a sufficiently large turnover he cannot escape payment of tax simply because he is a way side vendor or a seasonal vendor. If we do that, we will be making a discrimination in favour of such a person and, therefore, I do not think I will be well advised to accept that amendment.

With regard to the second amendment with reference to the Sales Tax Practitioners, I have been advised that it will be proper

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

for us to make provision for the class of persons whom the hon. Member wants to protect in the Rules and I may assure the hon. Member that in the Rules provision will be made. This matter was considered at the Select Committee meetings also and it was decided that it may be provided for under the Rules. So, under those circumstances, I do not think it is necessary to accept these two amendments.

SRI C. H. KANARAN : May I know from the Hon. Minister what is the difficulty in making provision in the Act itself instead of in the Rules?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The whole question was discussed in the Select Committee stage and we decided that it is enough if we provide for it in the Rules. It is not necessary to provide in the Act what can be provided for in the Rules. That is why, we have got the Rule-making powers and we have to observe that demarcation between what should be contained in the rules and the enactment itself.

Then, a major question had been raised by the hon. Member Sri N. K. Palanisamy, namely, that a mere agent should not be taxed. If the hon. Member has gone through the amendment which I have proposed before the House, he will find that it is not merely a commission agent who is sought to be taxed. If he does not take any of the risks of the trade and if he is purely a person who acts on behalf of his principal without taking anything more than the commission he is entitled to or the remuneration he is entitled to, then under the amendment proposed by me, he will not be liable to pay any tax. But, if he is something more than an agent and not only receives the commission from his principal but also takes something more than that which are given under the various items (i) to (iv) of the sub-clauses then we have to say that he is not merely acting as an agent but something more than an agent and it is only in those cases the agent is sought to be made leviable this tax.

When the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser or when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale proceeds to his principal at another rate, certainly that is not the function of an agent. As far as the agent is concerned, his identity should be merged with the principal. Whatever the transactions are, he should pass them on to the principal and he must receive only whatever might be the lawful remuneration. But if the agent sells a thing at a particular rate but passes on the sale proceeds to his principal at a different rate altogether, then there is no question of his being purely an agent. He is something more than that.

Then I come to the second category, namely, if an agent is found to have purchased the goods at one rate and to have passed

them on to his principal at another rate. Suppose an agent purchases an article at Rs. 50 per maund and passes on that article to his principal at Rs. 60 per maund; then it is not a question of his being purely an agent. It is something more. He is also participating in the business itself and he has got some profits in that. Item (iii) refers to cases where the agent is found not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal. Therefore, here also, he is not functioning merely as an agent. He is something more than that. He reserves to himself certain other remuneration to which he is not entitled, purely as an agent, but he cannot plead that he is acting merely as an agent. Item (iv) refers to cases where the agent is found to have acted for a fictitious or non-existent principal, that is, no principal exists there at all. Simply he poses himself as an agent. Certainly, under these circumstances, nobody can say that an agent is merely functioning as an agent. If the hon. Member looks into the categories of transactions, then he will agree with me that in all these cases he is not functioning purely as an agent, but he is something more than that. Certainly he is a person dealing in that trade and he will come under the mischief of the transaction and I do not think any Court will come to the conclusion that in these categories he will have to be taken purely as an agent and that he should not be taxed under the provisions of the Sales Tax Act. I am, therefore, sorry that I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy.

12.30 p.m.

With regard to the verbal amendments moved by our Pandit Sri P. S. Krishnasami Ayyangar, those amendments have been very carefully examined and I am advised that it is not necessary to make those verbal amendments as sought for by the hon. Member. Therefore, I am unable to accept them also.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I may be permitted to have my say with regard to my amendments.

MR. SPEAKER : You have had your say. (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, having heard the explanation of the Hon. the Finance Minister, I have to point out this. Suppose an article is priced at Rs. 300 and the agent gets a commission of Rs. 100. If he sells for Rs. 300, of course, he does not make any loss or gain. Suppose he foregoes Rs. 50 of his commission and sells it at Rs. 250, what is the position of such an agent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Then he is not an agent. He is something more than an agent. I am sure the question of agency is well known to the hon. Member. An agent by himself has no individuality. He merely acts for the principal. Therefore, if a certain remuneration is fixed for functioning as an agent and if something more than that is done, he ceases to be a mere agent. He becomes a trader to that extent. That is a distinction very

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

well known in the law of agency. If only the hon. Member Sri N. K. Palanisamy has the time and takes the trouble of going through that law, he will find that in all such categories of transactions the person is acting not merely as an agent, but something more than that and he cannot plead that in respect of them he is merely a shadow of his principal and so far as he is concerned, he has no further existence.

SRI T. ANANTA PAI : Sir, on a point of information, I would like to know whether the qualifications laid down in items (i) to (iv) also apply to sub-clause (*a*) of Explanation (3).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, if the agent is found to come, in respect of (*a*) or (*b*), under items (i) to (iv).

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : A particular doubt has got to be cleared. Suppose milk is obtained gratis and a person sells away that milk. If that milk is bought by a particular person, he would be a buyer and when he sells it, he would be a seller. But when he gets it gratis and sells it away, he need not keep accounts. So far as the Co-operative Milk Supply Societies are concerned, they collect the money previously and issue coupons and milk is supplied against the coupons. Here milk is not sold for cash. Cash is already paid and at the time when the delivery is made, only coupons are given. A transaction of sale for cash is provided here. Cash might have been paid in the past or may be paid at the time when the milk is actually delivered. According to the definition given in the Bill, it will cover only cases where cash is actually paid at the time of the delivery of the milk and it will not cover instances of co-operative societies who collect cash previously and supply milk subsequently. Such societies may escape the mischief of the provisions of this Act. Therefore it is I have suggested the amendment " cash paid ".

Then, the term " consideration " has been defined in the Contract Act. The Bill does not say that the word " consideration " will have the same meaning as in the Contract Act. In the absence of such an explanation, consideration will have to be given a definition. Consideration may be past consideration, that is, money paid in the past before the actual supply of the goods, or consideration may pass at the time when the actual delivery of the goods takes place or consideration may be a promised one and payment made in future. That is not made clear here. Therefore, my amendments may be considered with some attention.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree that these arguments may be advanced by any lawyer before a court of law, but I may tell the hon. Member that no court of law is likely to accept these arguments. The expression " whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration " covers every conceivable case and I do not think it is necessary to alter the language of the Bill simply because we can bring forward any ingenius argument, but which is not likely to be accepted by a court of law.

[14th August 1956

SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Arising out of the reply given by the Hon. Minister to Sri T. Ananta Pai that items (i) to (iv) will also apply to clause (*a*) of Explanation (3), I would like to know whether any error has not crept in in the reply that has been given. As the Bill stands, clause (*a*) is distinct and these items (i) to (iv) are only added after the words "if the agent is found" occurring in clause (*b*). If the idea of the Government or the Hon. the Leader of the House, who is piloting the Bill, is that items (i) to (iv) should also apply to clause (*a*), it may not be absolutely correct.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is quite obvious that when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, it is quite an innocuous transaction and nobody can take exception to that. The exception comes in only when certain other elements come into the picture. Those are mentioned in items (i) to (iv). If the hon. Member thinks that it should be made quite clear, the only way of doing it will be to take away the comma occurring after the word "principal". The expression "if the agent is found" can be put as a separate line.

12-40 p.m. The Government amendment to sub-clause (iii) was put and carried.

The amendment to sub-clause (i) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment moved by Sri K. C. Gopalan Unni to sub-clause (i) was put and lost.

The amendments to sub-clause (i) moved by Sri P. S. Krishnaswami Iyengar was, by leave, withdrawn.

The amendment to the Explanation to sub-clause (i) moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

The amendment to the Explanation in sub-clause (i) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment to sub-clause (iii) moved by Sri P. S. Krishnaswami Iyengar was, by leave, withdrawn.

The amendment to delete sub-clause (iii) (*b*) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment to add a new sub-clause (iv) moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

The clause as amended was put and carried.

Clause 3.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

"In the proviso, *substitute* the word 'thirty' *for* the word 'twenty-five' occurring in line 36 on page 8 of the Report."

The amendment was duly seconded.

14th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

"In the proposed new proviso to sub-section (1) of section 3 of the Principal Act, *for* the word 'twenty-five' occurring in line 36, *substitute* the word 'thirty-five'."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

*SRI N. K. PALANISAMY : இன்றைக்கு ரூ. 35,000-க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய காபி ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நிறைய வரி போடலாம். உண்மையாக ரூ. 35,000-க்கு மேல் outturn வரக்கூடிய காபி ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஹோட்டல் காரர்கள் சரியாகக் கணக்குக் கொடுப்பதில்லை, பில்களை தீயில் போட்டுக் கொளுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு 4½ பைசா வரி போடுவதற்கு பதிலாக 9 பைசாவாக போடலாம். இதற்கு கீழ்பட்டவர்களுக்கு விலக்களித்து விட்டு, வேண்டுமானால் slab system கையாண்டு அதிகப்படியாக வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு அதிக வரி போடலாம். 12-43 p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think I can accept the amendments. This matter was fully considered by the Select Committee and this limit of twenty-five thousand rupees was fixed.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 4, 5, 6 and 7.

The clauses were put and carried.

Clause 8.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

"In clause 8, in the proposed sub-section (1) of section 10, *for* the word 'fifteen' occurring in line 27, *substitute* the word 'thirty'."

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

"*Add* the following proviso at the end of sub-section (1) of the proposed new section 10 :—

'Provided that at the discretion of the assessing officer such defaulter may be permitted to pay the amount in five or more instalments.'"

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

[14th August 1956

12.45 p.m. * SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக ஒரு வரி விதிப்பு அதிகாரி வரி விதித்தவுடன் 21 நாட்களுக்குள் அந்தப் பணத்தைப் கட்டிவிடவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர்கள் கட்ட முடியாவிட்டால் அப்பீல் செய்வதற்கு இங்கே 15 நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய சட்டத்தில் 30 நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 30 நாட்களை 15 நாட்களாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏன் கருதுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மேலும், இப்போது அஸெஸ்மெண்டு ஆர்டர், டிமாண்டு நோட்டீஸ் இரண்டும் சேர்ந்தாற்போல், 31 நாட்களுக்கு முன்பு வருவதற்கு பதிலாக ஒன்பது நாட்களுக்கு முன்புதான் வருகின்றன. ஒன்பது நாட்களுக்குள்ளாக வியாபாரி எப்படி அப்பீல் செய்ய முடியும். மேலும் ஒன்றும் தெரியாத வியாபாரியாக இருந்தால் அப்படியே சும்மா இருந்து விடுவார். அப்படிச் சும்மா யிருந்துவிட்டால், குறித்த காலத்தில் வரி கொடுக்காததற்காக அதிகப்படியான வரி செலுத்தவேண்டும். ஆகவே பழைய சட்டத்தில் உள்ளது போலவே 30 நாட்கள் என்று திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am unable to accept the amendments. This matter was fully considered by the Select Committee.

The amendments were put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

"In sub-clause (1) of the proposed new section 10-A, *for* the words 'being held' occurring in line 11 on page 10 of the Report, *substitute* the words 'coming to be held'."

This is only a verbal amendment. The wording in the Bill is : 'The assessing authority may require any person to pay either forthwith upon the money becoming due or being held . . .' My amendment seeks to make the wording clear.

The amendment was duly seconded.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

"In the proposed new section 10-B, *for* the words 'the assets of the deceased in his hands' occurring in lines 12-13 on page 11 of the Report, *substitute* the words 'the assets which came to his hands and have not been duly disposed of'."

The wording in the proposed new section 10-B is : 'assets of the deceased in his hands'. The assets of the deceased in the hands of his legal representative may sometimes be nothing, what assets might have come to his hands might have been squandered away by him and what remains with him might be nothing. In such a case, nothing will be recoverable from him. I think the better wording will be "the assets which came to his hands and have not been duly disposed of". This is the wording found in the Civil Procedure Code. That provision in the Civil Procedure Code applies

14th August 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

to all cases of execution of decrees and enforcement of claims against the legal representatives of deceased persons. Therefore I think my amendment might very well be accepted.

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to the amendment proposing the substitution of the words "coming to be held" for the words "being held", I may say that we have adopted the wording found in the Indian Income-tax Act. This has stood the test of judicial decisions and the test of time and I do not think it is necessary to change the wording.

As regards the second amendment, the wording "the assets of the deceased in his hands" is quite explicit and I do not think any elaborate explanation is necessary. Therefore I do not accept the amendments.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : The clause reads : any person from whom money is due or may become due to the dealer. If the onus of proof that he does not owe any money to the dealer is on the person on whom a notice is served, it will really be a hardship to him. I do not know whether the Government will consider this matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no onus of proof.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

MR. SPEAKER : There are no amendments to clauses 10 and 11. I am going to put them to the vote of the House. 12-50 p.m.

SRI N. K. PALANISAMY Sir, I want to speak on clause 10.

MR. SPEAKER : The normal procedure is, if the hon. Member wants to say anything, he should say that in the general discussion. If he wants to modify a clause, he should have given notice of a specific amendment to that clause. I find no amendments to clauses 10 and 11. What the hon. Member wants to say now, he could have said at the stage of the general discussion.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, if we want to oppose a particular clause, we need not give notice of an amendment to that clause. We can say why we oppose that clause.

MR. SPEAKER : Sri N. K. Palanisamy may now speak on clause 10.

Clause 10.

* SRI N. K. PALANISAMY : இந்தப் பிரிவில் ட்ரிப்யூனலுக்கு ஸெக்யூரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வியாபாரியிடம் ரூ. 10,000-க்கு security இல்லையென்றால் அந்த வியாபாரிக்கு ரூ. 30,000, ரூ. 40,000 வரி போடப்படுகிறது. ரூ. 40,000-க்கு செக்யூரிடி கொடுக்க முடியாது. ஆகவே செக்யூரிடி கொடுக்க வேண்டும் என்ற இந்தப் பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[14th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think I can accept the suggestion of the hon. Member.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

"In the proviso to sub-clause (*a*), for the words 'and either a revision petition in the High Court against such decision or an appeal in the Supreme Court against the order of the High Court thereon is pending' occurring in lines 7-9 on page 12 of the Report, *substitute* the words 'and proceedings in the High Court or in the Supreme Court in which the same question of law is involved, are pending.'

In the proviso to sub-clause (*a*), *for* the words 'till such revision petition in the High Court or the appeal in the Supreme Court is disposed of' occurring in lines 10-12, on page 12 of the Report, *substitute* the words 'till a decision on the question of law is given in the aforesaid proceedings'."

Sir, the clause in the Bill presupposes that there can be only two kinds of proceedings before the High Court and the Supreme Court. It presupposes that if there is a proceeding before the High Court, it will be only by way of revision, and if there is a proceeding before the Supreme Court, that will be only by way of appeal. On the other hand, a question of law may be referred to the decision of the High Court. There may be a reference on a question of law to the High Court and there may be a reference on a question of law to the Supreme Court also. Again in the exercise of its inherent powers the High Court may call for the records of a particular case from the lower courts and in that way proceedings may be pending before the higher tribunal otherwise than by way of revision or appeal. In such a case, we cannot say that there is either an appeal or a revision petition pending. When we make a provision, we must make it capable of including all proceedings that come up before the High Court and the Supreme Court. It is with a view to cover all these cases that I have moved my amendments. Instead of the terms found in the Bill, I say that till the proceedings in the High Court or in the Supreme Court, in which the same question of law is involved, have come to a close, all proceedings before the tribunal will have to be stayed.

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think I can accept the amendment. A general provision that if any question on a point of law is pending in any Court in respect of any case—not necessarily this particular case—then that case before

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

the tribunal should be stayed, is certainly not practicable. Therefore, I am sorry I am unable to accept the amendment. All possible cases going to High Court and Supreme Court have been included here by proper wording. The instances mentioned by the hon. Member are only imaginary and are not likely to arise.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 12 was put and carried

Clause 13.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I oppose this clause. I have to give my reasons why I oppose this clause as then alone hon. Members can be converted to my side and the clause rejected. Before that I hope I will not have to explain my position if the Hon. the Leader of the House explains the reason why he wants to change the wording in the original Act. Section 13 of the Act says—

"Every registered dealer and every person licensed under this Act shall keep and maintain a true and correct account in one of the languages of the State, namely, Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani or in English, showing the goods sold and bought by him . . ."

Now, the amendment proposed seeks to add the words "Every dealer who is under an obligation to get himself registered under section 8-A, sub-section (1)" to section 13 of the Act. Now it is not the registered dealers alone who have to maintain accounts, but every dealer is compelled to keep accounts and maintain registers regarding his business. I do not know why the merchants should be harassed like this. The provision was originally applicable only to the registered dealers. I wish the Hon. Minister explains the position.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, if only the hon. Member had read the provision more carefully, he would himself have understood the meaning. Under the provisions of the Act, there are certain dealers who have to get themselves registered. They have to maintain accounts and there is no doubt about it. Suppose a person coming under the provisions of the Act and is in duty bound to keep accounts and maintain registers, does not get himself registered, how is he to be dealt with? Shall we say, because he has defaulted in registering himself, he need not keep accounts? This is the class of cases contemplated under the amendment. There was no provision to cover these cases in section 13 of the original Act. I am sure the hon. Member will now appreciate how this is not a question of harassing merchants. It is a question of defaulters also being made liable to maintain accounts.

MR. SPEAKER : I desire to know whether it is the wish of the House to sit till we finish this Bill. I take it that we sit till 1-30 and finish this Bill.

[14th August 1956

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I understand the explanation of the Hon. Minister. But there are certain instances in which vindictive action may be taken by the officers. It is possible for them to do so. Because, usually the officers go to a shop on a crowded day. If the officers should take the sales on that day as any indication, then that will work hardship. Sales to the extent of Rs. 30 per day come within the meaning of the Act.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : But clause 13 has nothing to do with that.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Action can be taken against such petty merchants.

1 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am afraid the point raised by the hon. Member does not at all arise in this clause in any event.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Mr. Speaker, I move the following amendment :—

" In the proposed new section 15 (1) (c) of the Principal Act, for the words 'Magistrate, not below the rank of Second-class Magistrate' occurring in lines 39–40 on page 12 of the Report, *substitute* the words 'Presidency Magistrate or a Magistrate of the First class' "

I think I need not explain the implication of this amendment. This has been considered in the Select Committee. This has also been brought to the notice of the House by hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar. I hope the Government will accept it.

SRI K. T. RAJU : I second the amendment, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

" In the proposed new section 15, for clause (*b*) of sub-section (2), *substitute* the following :—

(*b*) in contravention of the terms of section 14, prevents or obstructs inspection or entry by any officer authorized under that section. or ".

It is merely an interchange of the position of the words used here. It is stated in the clause " prevents or obstructs inspection or entry by any officer authorized under section 14, in contravention of the terms thereof . . " In my amendment, I want the term " in contravention of the terms of section 14 " to come first. If we have this expression at the end, it will give room for some misinterpretation. It is not clear whether the contravention will apply to entry or prevention or obstruction. To make the

14th August 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

position clear, I have moved my amendment. The words are retained as they are, but only their position is changed. I request that my amendment may be accepted.

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have no objection to accept the amendment moved by the hon. Member.

The amendment moved by Sri K. C. Gopalan Unni was put and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was put and carried.

Clause 14, as amended, was put and carried.

Clause 15.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

"In the proposed section 18-B, clause (*b*), after the words 'by a legal practitioner', *add* the words 'duly authorized by him in writing in this behalf'."

There are other persons authorized to appear before the concerned authority. With regard to them, "an authority in writing" is insisted on. For instance, it is stated that a person may be represented by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf. It is also stated that he may be represented by an accountant, or Sales Tax Practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf. In the case of the legal practitioner alone, the "authority in writing" is not insisted on. Suppose there sits a legal practitioner in a court or before the concerned authority, after finishing his work before the concerned authority, he may be free. If, at that time, a particular case wherein the party is absent is taken up, it is open to the legal practitioner present there to stand up and say that he will represent the party even though he might not have got any authority in writing to do so. Even though, he had not received the power to appear on behalf of the party, he will be entitled to represent the party under the present circumstances. That should not be the case. Just as written authority is insisted on in respect of persons mentioned in sub-clauses (*a*) and (*c*), in respect of legal practitioners also mentioned in sub-clause (*b*), written authority should be insisted on. It is for this purpose I have moved my amendment and I request that it may be accepted by Government.

MR. SPEAKER : Barristers in old days used to get up and merely say that they represented so and so. That would be tantamount to their appearance. Probably that was in the minds of the framers of the wording of the present clause.

[14th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Legal practitioners are bound by the Legal Practitioners' Act. There are rules and procedure laid down for their appearance. I do not think that we should restrict their appearance by saying that there must be written authority. As you yourself have been pleased to point out, there are certain cases in which they have simply to say that they represented so and so and it is taken as due authorization for appearance on behalf of the parties. I do not think we should impose any restriction in this matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the protection envisaged in the amendment that I have given notice of, has been assured by the Hon. Minister with regard to Sales Tax Practitioners. Therefore, I am not moving my amendment.

The amendment moved by hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

Clause 15 was put and carried.

Clause 16.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendment :—

" In clause 16, for item (*c*), *substitute* the following :—

' (*c*) after sub-section (5), the following sub-section shall be added, namely :—

" (6) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session." ' "

1-10 p.m. SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

" *Delete* sub-clauses (*a*) and (*b*)."

Sir, it is a hard thing to produce accounts for five years and I hope the Government will accept my amendment.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not accept the amendment.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I am going to put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

" In clause 16, for item (*c*), *substitute* the following :—

' (*c*) after sub-section (5), the following sub-section shall be added, namely :—

" (6) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed

14th August 1956] [Mr. Speaker]

on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the Houses actually sits either in the same session or in more than one session.'' ' ''

The amendment was put and carried.

Clause 16, as amended, was put and carried.

New Clause 17.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

'' After clause 16, *insert* the following clause, namely :—

' 17. *Validation.*—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, any tax levied or collected or purported to have been levied or collected under the proviso to clause (*b*) of sub-section (1) of section 3 of the principal Act before it was amended by this Act shall be deemed to have been levied or collected, as the case may be, under the principal Act as amended by this Act as if this Act was in force at all relevant times.

(2) No suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax so paid; and no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid. ''

This is for the purpose of ensuring that there should be no court proceedings or any claims made for the taxes already collected or levied in view of the retrospective effect we are giving in this Bill. In view of the contemplated amendment to clause 1 of the Bill, this operative clause has become necessary. Therefore, this clause may be accepted.

MR. SPEAKER : The question is—

'' After clause 16, *insert* the following clause, namely :—

' 17. *Validation.*—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, any tax levied or collected or purported to have been levied or collected under the proviso to clause (*b*) of sub-section (1) of section 3 of the principal Act before it was amended by this Act shall be deemed to have been levied or collected, as the case may be, under the principal Act as amended by this Act as if this Act was in force at all relevant times.

(2) No suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax so paid; and no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid.' ''

New clause 17 was put and carried.

[14th August 1956

Clause 1 *and the Preamble.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

" *For* sub-clause (2), *substitute* the following, namely :—

' (2) Sections 3 and 5 shall be deemed to have come into force on the 1st August 1949 and the 1st April 1951, respectively; '."

MR. SPEAKER : The question is—

" *For* sub-clause (2), *substitute* the following, namely :—

' (2) Sections 3 and 5 shall be deemed to have come into force on the 1st August 1949 and the 1st April 1951, respectively; '."

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

" That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed."

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed."

1-14 p.m. * **SRI N. K. PALANISAMY** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் செலெக்ட் கமிட்டியிலிருந்து இந்த மாதிரியான ஒரு மாற்றத்தை கொண்டுவந்ததை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் சர்க்கார் சீக்கிரமாக ஒரு முனை விற்பனை வரியை கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வரி விதிப்பு விசாரணைக் கமிஷன் சிபார்சுகளின் அடிப்படையில், ஜில்லாக்களிலும், இந்த மாகாணத்திலும் ஆலோசனைக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய கமிட்டியில் பெரிய ஏற்றுமதியாளர்களும், இறக்குமதியாளர்களும் (exporters and importers) இருக்கிறார்களே ஒழிய, சாதாரண வியாபாரிகள், நடுத்தர வியாபாரிகள், அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக்கூறி, நிவர்த்தித்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு அவர்களுக்கு சரியான பிரதிநிதித்துவம் (representation) கிடையாது. ஆகவே சர்க்கார் ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண வியாபாரிகளையும் கமிட்டியில் அதிகப்படியாகச் சேர்த்து, அவர்களுடைய ஆலோசனையையும் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் சாதாரணமாக **A.C.T.O.**-க்கள், **D.C.T.O.**-க்கள், மற்றும் வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் எல்லோரும் நியாயமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் வியாபாரிகளுடன் அடிக்கடி பழகுவதால், அவர்களுக்கு **currpt mentality** ஏற்படுவது சகஜம். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுத்து, இந்த மாதிரியான லஞ்ச வழிக்கு செல்லாமல் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, at the third reading stage I would make one suggestion. I understand that the majority of the officers in the Commercial Taxes Department have

14th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

come from the Revenue Department. I do not know why such a procedure is adopted. There are vast avenues of promotion left open to the officers of the Revenue Department when so many developmental schemes are taken up for execution. Therefore, instead of dumping the officers of the Revenue Department on the Commercial Taxes Department, as far as possible officers of the same Department should be given more opportunities for promotion, etc.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again on Thursday, the 16th instant at 9 a.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

43. *Orders of Government on the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee issued after the 1st August 1955.*

44. *Statements VIII, IX and X showing action taken by the Government on assurances, promises and undertakings given during the Eighth Session, 1955–56, of the Madras Legislative Assembly.*